

QUADERN

de Sils

REVISTA MUNICIPAL D'INFORMACIÓ I CULTURA
DE SILS

Núm.
67

**Inauguració de l'e-ruta
de l'Estany de Sils
"La porta de l'infern"**

Fotos: C. Colomer

Edita:
AJUNTAMENT DE SILS

AJUNTAMENT DE SILS

Direcció tècnica:
Lluís Costa

Consell de redacció:
Narcís Figueras
Paco Gonzalo
José Luis Izquierdo
Montserrat Mas

Redacció:
Arxiu Municipal
Carrer Major, 28
17410 Sils, La Selva
Tel. 972 85 33 52
A/e. arxiu@sils.es

Col·labora:

Diputació de Girona

Disseny i maquetació:
DGF Disseny

Impressió:
Norprint, SA

Dipòsit legal:
GI 1672-88

Els conceptes i opinions sostinguts en els articles signats que apareixen al *Quadern de Sils* no representen necessàriament l'opinió d'aquesta revista.

Recordem que les pàgines del *Quadern de Sils* són obertes a tothom. Qualsevol persona que vulgui emetre llur opinió o col·laborar en la revista ha de lliurar els originals a la redacció.

GENT DE FORA, GENT DE CASA

En uns temps com els que estem vivint, de presses, d'inseguretats en el treball, de la crisi econòmica de què tant s'ha parlat i que tant ens fa patir, també tenim temes més socials que ens toquen de prop i que vivim en primera persona, com és la immigració.

Fa un temps que era un dels temes que més inquietaven els ciutadans. Ara sembla que han passat per davant altres temes, però tot i així és una qüestió candent en molts moments i situacions. En el nostre poble també vivim aquests canvis ràpids i els efectes de l'anomenada globalització. Passa sovint que va més ràpid el món i la tecnologia que no la nostra capacitat d'adaptació a aquests canvis. La immigració és un cas ben clar d'aquest fet.

Aprofitant les entrevistes que en el nostre *Quadern* ens ofereix en Paco Gonzalo, hem pogut conèixer una mica més les persones que ell ha entrevistat, cadascuna amb la seva cultura, amb la seva personalitat i intentant conèixer amb els nostres costums sense perdre els seus, per no quedar-se

sense les seves arrels i poder seguir amb la seva identitat, perquè no es fongui i puguin transmetre-la als seus descendents.

Què hi ha millor, doncs, que una bona convivència sense superioritats ni crítiques fàcils cap a un grup de persones que només pel sol fet de no haver nascut aquí ...sembla que tenim dret a mirar diferent.

Cal mirar i apropar-nos-hi, segur que aprendrem un piló de coses i, per tant, ens enriqueirem nosaltres també com a persones que som.

No tinguem por de perdre la nostra identitat per formar grups, parelles lingüístiques o qualsevol altra oportunitat per conèixer millor aquestes persones nouvingudes i benvingudes al nostre poble. Siguem capaços de gaudir d'aquesta riquesa cultural que ens permet millorar i aprendre cada dia una cosa més.

Ho tenim a l'abast de la mà, no ho deixem passar de llarg.

Foto: C. Colomer

Tornen els compostadors

FES EL TEU ADOB, FES-TE COMPOSTAIRE!

L'any 2007, l'Ajuntament de Sils i el Consorci de Medi Ambient de la Selva van impulsar una campanya per fomentar l'ús de compostadors. En aquell moment es van repartir una trentena de compostadors a veïns i veïnes de Sils que tenen un jardí o hort, per poder fer compost a partir de les restes orgàniques de la cuina i el jardí.

En les properes setmanes s'iniciarà una nova campanya per repartir 30 compostadors més a aquelles persones que hi estiguin interessades. Ben aviat us informarem de la data del taller de compostatge on podreu recollir

el vostre compostador. Per això caldrà que aboneu una fiança de 20 o 40 €, en funció de les dimensions del compostador, que se us retornarà al cap de dos anys un cop s'hagi comprovat que se n'ha fet un ús adequat.

Per garantir el bon funcionament del procés, tots els compostaires comptaran amb la visita d'un expert que els assessorarà. També hi haurà un telèfon i un correu electrònic on podreu fer qualsevol consulta i resoldre els possibles dubtes.

REGIDORIA DE MEDI AMBIENT

Recollida selectiva de les restes orgàniques

Ja fa 10 anys que tenim al carrer els contenidors per al reciclatge del paper i cartró, del vidre i dels envasos. A més, des de fa tres anys disposem de la deixalleria, on podem portar tots els residus especials (pintures, aparells electrònics, olis de cuina...) i també els voluminosos (trastos, neveres...).

Des de l'Ajuntament apostem fermament per incrementar la recollida selectiva i, és per aquest motiu, que endegarem la recollida de la matèria orgànica. Així, a partir d'ara també podrem separar les restes orgàniques, que portarem a la planta de compostatge de Santa Coloma de Farners per fer-ne compost, un adob de molta qualitat, útil per l'agricultura i la jardineria.

Recicla
l'orgànica
i marca't un punt

La recollida de la matèria orgànica ha començat el mes de març. A partir ara trobareu un nou contenidor al carrer de color beix i marró on podreu llençar els residus orgànics que genereu a casa vostra. Es porta a terme una campanya informativa per lliurar-vos el kit de l'orgànica on dipositar les restes orgàniques de la cuina i donar-vos tota la informació sobre quins són els serveis de recollida selectiva que teniu al vostre abast i com utilitzar-los correctament.

Esperem la vostra participació i comptem amb vosaltres per fer un pas endavant en la millora de la recollida selectiva a Sils.

REGIDORIA DE MEDI AMBIENT

Telèfons d'interès

Per a qualsevol urgència	112
CAP (Dispensari)	972 16 84 92
Ajuntament de Sils	972 16 80 00
Polícia Municipal	972 16 83 03
Arxiu Municipal	972 85 33 52
Centre Cívic	972 85 39 13
Biblioteca Municipal	972 16 82 00
Escola pública J. Verdaguier	972 85 31 65
Escola pública Els Estanys	972 85 42 78
Institut de Sils	972 85 39 77
Sanitat respon (demandar hora metge)	902 16 84 92
Llar d'infants "La Quitxalla"	972 85 33 71
Parvulari	972 16 82 70
Poliesportiu municipal	972 85 33 12
Centre d'informació de l'Estany de Sils	972 16 82 85
La Laguna	972 16 83 19
Llar de Jubilats	972 85 39 13
Telèfon d'informació de tot Catalunya	012
Aeris Navigo (Wi-fi)	972 48 41 11
Estació Renfe de Sils	972 16 86 14

ENTRE TOTS I TOTES FEM RECOLLIDA SELECTIVA

Cada vegada hi ha més gent que veu la importància de generar el mínim de residus possibles i separar aquells que són imprescindibles. Una societat que només genera residus i no els recupera és una societat insostenible, la separació dels residus permet reciclar els materials per fer noves bosses de plàstic, ampolles de vidres, caixes de cartró, etc. I, així, no dependre d'extreure aquests materials del medi continuament.

A Sils s'ha posat moltes facilitats per fer aquesta tasca més fàcil als veïns i veïnes.

D'una banda, a tots els nuclis hi ha cubells per dipositar el paper, el vidre, els envasos, el rebuig i, properament, també la matèria orgànica.

A més, cada dimarts es recull porta a porta a tots els nuclis paper, envasos i vidre, operació que es repeteix el divendres únicament per al nucli. Per això, cal deixar el dilluns i vespre, i dijous al vespre al nucli, una bossa amb aquests residus a l'exterior de l'habitatge. Amb això, es pot triar entre les dues opcions per desfer-se dels residus domèstics separatius.

Cal dir que l'empresa que recull el rebuig també recull les bosses de paper, envasos i vidres porta a porta. Les dues recollides les fan amb el mateix camió però en torns diferents, de manera que no hi ha risc de barrejar els diferents tipus de residus.

L'esforç dels veïns i veïnes ha permès que a Sils es recullin separatament més del 10% dels residus, l'Ajuntament de Sils us dona les gràcies i us anima a continuar separant correctament els residus.

REGIDORIA DE MEDI AMBIENT

EXTRACTE D'ACORDS

EXTRACTE ACORDS PLE

Ple ordinari del 03/12/2009:

Ampliació contracte Servei de recollida de diverses fraccions de residus municipals, neteja viària i altres serveis complementaris al municipi

ACORD:

Primer.- Ampliar el contracte de Servei de recollida de les diverses fraccions de residus municipals, neteja viària i altres serveis complementaris al casc urbà de Les Comes per un import anual de **24.349,56 euros/any (IVA inclòs)**, resultant l'import total del contracte de 252.498'76 euros/any (IVA inclòs).

Inclusió i manteniment de l'Ajuntament de Sils al Consorci Públic de l'Àrea de Girona (ATM)

ACORD:

Primer.- Ratificar la inclusió i manteniment del municipi de Sils a l'àrea territorial del Consorci del Transport Públic de l'Àrea de Girona, d'acord al que estableix l'ACORD CPT/73/2006, de 25 de juliol, pel qual s'autoritza la constitució del Consorci del Transport Públic de l'Àrea de Girona.

Aprovació provisional Modificació puntual de les Normes Subsidiàries de Planejament 1/2009 a l'àmbit del sector Central

ACORD:

Primer.- Estimar en part les al·legacions formulades per n'Albert Miralles Güell, regidor per ICV-EUiA-EPM, segons el contingut de l'informe de l'arquitecte municipal i, consegüentment aprovar provisionalment la *Modificació puntual de les Normes Subsidiàries de Planejament 1/2009 a l'àmbit del sector Central*, incorporant les prescripcions de l'informe del Servei Territorial de Girona de la Direcció General de Carreteres de data de 25 de setembre de 2009 i de l'informe d'ADIF de data 17 de novembre de 2009.

Ple extraordinari del 19/02/2010:

Aprovació Pressupost Municipal general any 2010

ACORD:

Primer.- Aprovar inicialment el Pressupost per a l'exercici de l'any 2010, resultant anivellat en la quantitat de 4.809.683,54 euros (quatre milions vuit-cents nou mil sis-cents vuitanta-tres euros amb cinquanta-quatre cèntims).

PRESSUPOST D'INGRESSOS:

Capítol	Denominació	Import
Capítol I	Impostos directes	2.260.935,31
Capítol II	Impostos indirectes	150.000,00
Capítol III	Taxes i altres ingressos	952.400,00
Capítol IV	Transferències corrents	1.276.396,05
Capítol V	Ingressos patrimonials	105.945,18
Capítol VI	Alienació d'inversions reals	---
Capítol VII	Transferències de capital	64.007,00
Capítol IX	Passius financers	---
T O T A L		4.809.683,54

PRESSUPOST DE DESPESES:

Capítol	Denominació	Import
Capítol I	Despeses de personal	1.618.234,74
Capítol II	Des. en béns corrents i serveis	1.869.854,96
Capítol III	Despeses financeres	91.238,22
Capítol IV	Transferències corrents	533.579,28
Capítol VI	Inversions reals	368.277,63
Capítol VII	Transferències de capital	60.000,00
Capítol IX	Passius financers	268.498,71
T O T A L		4.809.683,54

Votació: Per unanimitat dels deu membres presents s'aprova aquest acord.

EXTRACTE ACORDS JUNTA DE GOVERN LOCAL

19/10/2009:

Adjudicació obres Recuperació ambiental del tram baix de la riera de Vallcanera - Expd. 2009/212

ACORD:

Primer.- Adjudicar les obres *Recuperació ambiental del tram baix de la riera de Vallcanera (PEIN Estany de Sils)* a l'empresa **PRATSEVA-LLOCA SL**, per un import de **22.954,08 euros - IVA inclòs**.

03/11/2009:

Contractació despeses Pla d'Acció de Dones - Expd. 2009/640

ACORD:

Primer.- Aprovar les despeses que a continuació es relacionen per organitzar les actuacions previstes al projecte *Activitats de divulgació i sensibilització a l'entorn del dia internacional contra la violència de gènere*, inclòs al Pla d'Acció de Dones de la Selva 2007-2011, per un import total de **2.803,20 euros - IVA inclòs**.

Acceptació Subvenció - Expd. 2009/640

ACORD:

Primer.- Acceptar la subvenció de //1.503// € concedida per l'Institut Català de les Dones de la Generalitat de Catalunya, destinada a finançar

les despeses derivades de l'elaboració, implementació o desenvolupament de *Polítiques de dones*, durant l'any 2009.

16/11/2009:

Resolució del contracte de serveis de treballs definitius del POUM - Expd. 2009/1068

ACORD:

Primer.- Resoldre per mutu acord el contracte de serveis dels treballs definitius del POUM, subscrit en data 3 d'abril de 2007 pel Sr. Francesc Xavier Llistosella Vidal i per aquest Ajuntament.

Aprovació bases convocatòria una plaça educadora per la Llar d'Infants

ACORD:

Primer.- Aprovar les bases relatives a la convocatòria per a la provisió d'una plaça d'educadora/a per la Llar d'Infants La Quitxalla en règim laboral mitjançant el sistema de concurs oposició lliure.

Contractació activitats campanya

Del Pla a l'Acció - Expd. 2008/451

ACORD:

Primer.- Contractar la realització de les diferents activitats previstes per la *Campanya de sensibilització d'estalvi d'aigua i reducció de residus* dins la subvenció *Del Pla a l'Acció* de la Diputació de Girona a **PROMOCIÓ DELS VALORS AMBIENTALS SL** per un import de **3.172,00 euros - IVA inclòs**.

09/12/2009:

Aprovació Conveni Cursos de Català - Expd. 2009/1136

ACORD:

Primer.- Aprovar el conveni amb el **CONSORCI PER A LA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA** per a la realització de cursos de català per a adults durant el curs acadèmic 2009-2010 amb un cost total de **3.184,00 euros**.

Acceptació subvenció - Expd. 2008/369

ACORD:

Primer.- Acceptar la subvenció de //31.707'00// € concedida pel departament de Cooperació Municipal de la Diputació de Girona dins la convocatòria de Fons de Subvencions 2009, destinada a la *Construcció de l'edifici del Centre d'Educació Infantil 1r cicle (certificació núm.12)*.

Contractació instal·lació seguretat Ajuntament - Expd. 2009/1075

ACORD:

Primer.- Contractar els serveis d'instal·lació d'un sistema de seguretat a la zona dels serveis socials ubicats a la planta baixa de l'edifici de l'Ajuntament de Sils a **GIROLEC 2005 SL** per un import de **2.740,43 euros - IVA inclòs.**

Creació d'un Viver de Marxants a Sils. PG 2009/1197

ACORD:

Primer.- Adherir-se al Projecte de creació d'un viver de marxants als mercats setmanals de la comarca de la Selva tot cedint un espai de 60 metres lineals annex al mercat setmanal dels divendres.

Aprovació Pla de Seguretat projecte aglomerat carretera de Vallcanera

En data 9 d'octubre de 2009 es va signar conveni entre l'Ajuntament de Sils i l'empresa CONSTRUCTORA HISPÁNICA, SA, mitjançant el qual l'Ajuntament realitzarà el reforç de la fermesa i pintat de la Cra Gi-555, satisfent la Constructora Hispanica SA la taxa per usos excepcionals de camins i vies rurals.

ACORD:

Primer.- Aprovar el Pla de seguretat i salut de l'obra *Agglomerat de la carretera de Vallcanera*, d'acord amb el que estableix el Reial decret 1627/1997 de seguretat i salut en les obres.

Adjudicació obra Treballs de millores en un passatge de Can Cabirol - Exp. 2009/1114

ACORD:

Primer.- Contractar l'execució de les obres corresponents a la *Memòria valorada dels treballs de millores en un passatge de Can Cabirol* de Sils a l'empresa **CONSTRUCCIONS I REHABILITACIONS AVELLANEDA SL** per un import de **15.792,24 euros - IVA inclòs.**

Encàrrec Projecte Consell Comarcal de la Selva

ACORD:

Primer.- Sol·licitar encàrrec del projecte d'ampliació del pavelló poliesportiu de Sils – construcció de gimnàs al Consell Comarcal de la Selva per un import de 25.500 €.

21/12/2009:

Aprovació bases convocatòria plaça dinamitzador/a sociocultural (tècnic/a de cultura i joventut) PG 2009/1255

ACORD:

Primer.- Aprovar les bases relatives a la convocatòria per a la provisió mitjançant concurs oposició lliure del lloc de treball de dinamitzador/a sociocultural (tècnic/a de cultura i joventut).

Acceptació subvenció - Expd. 2009/985

ACORD:

Primer.- Acceptar la subvenció de //3.871'12// € concedida per l'Organisme Autònom de Salut Pública de la Diputació de Girona, destinada a la lluita i control integrat de plagues d'insectes i rosegadors, corresponent al programa Pt10 del Catàleg de serveis de Dipsalut.

Adjudicació provisional contracte Gestió i explotació del Bar Manix - Exp. 2009/1113

ACORD:

Primer.- Declarar vàlida la licitació i adjudicar provisionalment el contracte d'arrendament del bé patrimonial Bar Manix, ubicat al Pg. Sts Cosme i Damià, per destinar-lo a bar pel preu de //640// euros mensuals IVA exclòs.

31/12/2009:

Ajut extraordinari. PG. 2009/1275

ACORD:

Primer.- Atorgar un ajut extraordinari a l'entitat següent d'acord amb la Base 35 d'Execució del Pressupost:

ENTITAT	Quantitat atorgada	Partida Pressupostària
Institut de Sils	4.000,00	09 12 451 48900

Sol·licitud subvenció obres camp de futbol - Expd. 2009/1219

ACORD:

Primer.- Sol·licitar a la Diputació de Girona, dins l'àmbit de Cooperació Municipal, una subvenció per les obres de regularització i pavimentació de la zona de l'escalfament del camp de futbol amb un pressupost total de 26.486'37 €.

Llicència ambiental 21/2007 per a la implantació de la deixalleria municipal

ACORD:

Primer.- Aprovar la llicència ambiental municipal per a l'exercici de l'activitat de deixalleria municipal, ubicada al carrer Primer de Maig, núm. 30, d'aquest municipi.

Segon.- Condicionar l'efectivitat de la present llicència al compliment de les següents determinacions.

11/01/2010:

Concessió beques per estudis, curs 2009-2010 - Exp. 2010/13

ACORD:

Primer.- Estimar les peticions formulades i atorgant les beques per estudis, per reunir les condicions establertes a les bases reguladores de la convocatòria per al 2009.

L'ACES edita el calendari del 2010

L'Associació de Comerciants i Empresaris de Sils (ACES) inicia l'any amb una nova campanya en la qual ha editat un calendari pel 2010. Aquesta és una campanya que ja havia fet anteriorment el 2007 i el 2008 i que enguany repeiteix per la bona acollida que té entre els clients. Es preveu que aquesta tindrà continuïtat en el temps.

A cada mes del calendari es pot veure una il·lustració de fons que canvia una mica segons l'estació de l'any que és. A més, repartits en els diversos mesos hi ha la informació dels diversos associats a l'ACES.

Al llarg de l'any, l'ACES fa unes quatre campanyes diferents. La darrera que va fer fou la d'un sorteig d'un viatge a Lisboa durant la Festa Major de Sils, que ja s'explicà en l'anterior *Quadern de Sils*.

L'ACES es va constituir el 2004, amb l'objectiu de defensar els interessos dels comerciants de Sils i, sobretot, els dels seus clients. Actualment, l'Associació ja compta amb 31 establiments associats de diversos sectors, repartits per tota la població.

INAUGURAT EL CENTRE CÍVIC “ANTIGUES ESCOLES” DE VALLCANERA I LA REMODELADA PLAÇA PÚBLICA

El dia 21 de març, durant la celebració de la tradicional Festa de les Ofrenes de Vallcanera, es va inaugurar la recuperada plaça pública de Vallcanera i les obres de rehabilitació de les antigues Escoles de Vallcanera, que passen a integrar la xarxa de centres cívics i socials del nostre municipi, junt amb el Centre Cívic de Sils i el Centre Social i Esportiu de les Mallorquines.

En l'acte d'inauguració es va presentar l'exposició “L'Escola de Vallcanera”, organitzada per l'Arxiu Municipal de Sils. En el transcurs de l'acte van intervenir l'antiga mestra de l'escola, Caterina Alsina, l'arxiver i historiador Lluís Costa i la consellera Ma-

rina Geli. Cal dir que l'exposició es podrà visitar tots els diumenges al matí.

La reivindicació de disposar d'un espai públic per a serveis municipals, reunions i atenció als ciutadans era llargament expressada i sentida per la població de Vallcanera, tant la població que tradicionalment hi residia com la que en els darrers anys ha passat a habitar-hi en les urbanitzacions Vallcanera Parc i les Comes, ciutadans de Sils de ple dret, tant els uns com els altres.

Els uns van veure com els anys seixanta es tancava l'escola i havien de portar els fills

a Sils; després van veure marxar el darrer rector resident a la parròquia de Santa Eulàlia, últim signe d'identitat de l'antic poble de Vallcanera integrat al municipi de Sils. Veien modificar-se així el futur que, si les circumstàncies històriques haguessin estat unes altres, hauria pogut crear a la zona entre l'escola i l'església, amb la plaça pública al mig, un possible nucli urbà de Vallcanera. Els altres, avui majoritaris, van instal·lar-se en les zones de nova urbanització i han significat nova vida per al Vallcanera actual, però els promotors dels anys seixanta van deixar la zona sense condicionar adequadament i s'han trobat durant anys mancats de serveis essencials.

Ara, amb la recepció recent de totes dues urbanitzacions per part del municipi es tanca un període i se n'obre un altre. No pas sense dificultats i amb la necessitat imperiosa de reclamar de les administracions superiors més suport als municipis que es troben amb aquesta problemàtica. Però comencem a fer canviar les coses. N'és un bon exemple la inauguració del Centre Cívic “Antigues Escoles” de Vallcanera, on es podrà atendre des dels serveis socials les incidències que es presentin (ara ja s'hi desplaça l'assistent social a la seu de l'antiga entitat urbanística) i mica en mica s'anirà omplint de contingut amb la participació de les entitats i els veïns de Vallcanera i amb coordinació amb el Centre Cívic de Sils.

OBRES REALITZADES: ESCOLES DE VALLCANERA

Des de fa ja un temps estem gaudint d'un edifici remodelat com és l'antic edifici de les Escoles de Vallcanera.

Aquesta edificació ha estat objecte d'una rehabilitació consistent en l'adequació de les seves estances i restauració de les façanes. En l'actualitat s'estan executant obres a l'entorn per poder fer més accessible el seu accés.

La rehabilitació portada a terme no s'ha desvinculat en excés dels usos originals que tenia antigament la planta baixa de l'edifici, ja que ha passat d'ús únic de docència a obrir una gran varietat d'usos municipals. Per altra banda, la planta pis s'ha recuperat l'ús residencial projectant-se un pis amb uns acabats i instal·lacions idònies per viure.

Les solucions arquitectòniques adoptades són:

- El reforç de l'estructura del sostre de planta baixa incorporant-se uns pilars metàl·lics en les zones centrals de l'edifici, aquesta solució fa que puguem gaudir de la visibilitat de les voltes ceràmiques (sistema constructiu molt utilitzat en altres èpoques) que formen aquest sostre.
- Com nota significativa es concretaria que el sostre de la zona del porxo es va de refer ja que era la zona de l'estructura amb un estat pèssim per poder recuperar-la.
- Pel que fa a la coberta es va reforçar i protegir les encavallades i bigues, així mateix es van treure les teules per poder executar uns panells sandvitx per garantir l'estanqueïtat i aïllament tèrmic.
- La planta baixa s'ha reconverit en una sala diàfana amb una recepció i lavabos adaptats, en la zona que antigament era un porxo s'ha tancat d'aquesta manera hem guanyat espai i s'han encabit dues estances amb la intenció que siguin uns despatxos.
- A la planta pis es troba una estança amb un lavabo independent i un pis format per un esquema tradicional de passadís central amb dormitoris a banda amb sala, cuina, lavabo i una terrassa.
- Les façanes s'han mantingut amb l'estructura inicial i només la intervenció ha anat en el sentit de sanejar i reparar el revestiment exterior.
- La fusteria s'ha canviat en la seva totalitat per poder complir amb els requisits normatius. Cal fer esment, que al fer el tancat de la zona porxo s'han

conservat el conjunt d'arcs encara que aquests s'han tancat amb fusteria per poder ampliar la superfície.

En la planta superior del *Centre Cívic de Vallcanera* (antigues Escoles) s'ha rehabilitat un pis d'aproximadament 90m². Aquest, es llogarà per un preu reduït, estant obligat el llogater al control, vigilància i neteja de les instal·lacions.

Els interessats poden informar-se a l'Ajuntament, demanant per la Sra. Dolors.

Actualment, s'estan realitzant obres al seu voltant per poder obtenir una millor accessibilitat i encabir l'edifici en un entorn més adequat. Aquestes obres estan consistint en:

- Construcció d'un mur perimetral que defineixi la terrassa en què s'assenta l'edifici.
- Enjardinament de la finca i delimitació perimetral amb una tanca de fusta.
- Davant de les escoles, amb accés des del camí que va a la parròquia de Santa Eulàlia, s'adequa una zona amb paviment de sauló, amb arbrat i il·luminació.
- Es fa una vorera formigonada des de la urbanització fins l'edifici amb la corresponent il·luminació pública.
- S'han soterrat les instal·lacions de baixa tensió i telefonia. I el subministrament de l'aigua i sanejament del nou edifici es porten des de la urbanització Vallcanera.

FÁTIMA RAMOS
Arquitecta tècnica municipal

ACTIVITATS DE LA CUINA A SILS

Des de la sortida del darrer *Quadern* fins avui, les activitats de La Cuina a Sils no han estat moltes, tret d'algun programa de TV i de ràdio i el dinar anual de l'entitat.

Com ja és sobradament conegut, els primers mesos de l'any, sempre han estat temps de poca activitat culinària, i el fort de les activitats vea partir de l'estiu. Enguany, hem procurat aprofitar aquest temps per a la feina de recerca en nosaltres mateixos, en les nostres activitats, objectius, reculls de feina feta i posar-nos de cara a la feina per a properes activitats. Per aquest motiu, la nostra tasca en els darrers mesos ha anat adreçada a la construcció d'una nova pàgina web, al recull de cuinats fets i a un altre projecte, amb el qual volem esbrinar allò que mengem a diari.

Dinar de l'entitat

Com molts recordareu, a finals del mes de desembre, el col·lectiu acostuma a fer el dinar de l'entitat. Un dinar on intentem aplegar-nos tots a la taula per celebrar un any més la nostra existència i, ocasionalment, atorgar el premi el Repunxó d'Or a la persona, entitat, o mitjà de comunicació que al nostre entendre n'és mereixedor.

L'any passat, el 2009, aquest premi no es va lliurar, ja que la comissió no va creure que ningú (entitat, personatge o mitjà) fos mereixedor del guardó.

Aquest mateix dia al matí, a La Laguna, es va presentar un recull d'imatges dels darrers anys de La Cuina a Sils i, tot i que no es van poder veure totes, va servir per fer-nos una idea de la quantitat d'imatges de què disposem, i que tenim a disposició els membres del col·lectiu.

Al llarg del dinar, es van lliurar les Nines de Cartró pedra a les cuineres que fa deu anys que cuinen i l'Olla de Plata de l'entitat a les que fa quinze anys que ho fan. El dinar va tenir lloc al restaurant El Trull de Lloret de Mar.

Presentació del nou web

El dia 30 de març de 2010, tindrà lloc la presentació del web de l'entitat. El fet de la creació d'aquesta eina informàtica és únicament i exclusivament perquè és absolutament necessari tenir-la en el temps que corren. L'acte de presentació del web La Cuina a Sils es farà a l'Hotel Fornells Park a les 8 del vespre i s'espera que sigui un acte promocional de l'entitat i del municipi de primer ordre.

Aquest nou lloc web serà, a grans trets, una eina de divulgació de l'entitat i del poble. S'hi podrà trobar una explicació de com co-

mença tot plegat, informació del municipi i situació geogràfica, una breu explicació de la història de la cuina a Sils, una llista de les persones que formem o han format part de l'entitat, una relació de les publicacions editades. També hi incloem allò que hem fet en els darrers anys i què fem actualment: àpats, mostres, fires, formació i participacions. Encara hi ha un apartat d'actualitat i notícies, un de contactes, un altre de premsa, ràdio i televisió, informació sobre el resò internacional de l'entitat i sobre els col·laboradors. Finalment, com no podia ser d'una altra forma, s'hi inclou un espai per a receptes de cuina, que podrà modificar-se quan així es cregui convenient.

Tot plegat, esperem que sigui una bona eina d'informació i d'intercanvi i, tot i que a hores d'ara solament serà en català, està previst que es publiqui en castellà, anglès i italià.

Els cuinats més fets

La Cuina a Sils ha estat compromesa des dels seus inicis a preservar el nostre patrimoni culinari a través d'accions. Això ens ha permès recórrer món, portar els nostres cuinats amunt i avall, procurant, sobretot, no perdre la nostra identitat.

Uns cuinats casolans que, tot i que cada cop són menys presents a les cases, encara avui som capaços de fer i dels quals podem presumir per deixar constància del seu valor gastronòmic com a part d'un país que som.

En aquests darrers 18 anys, hem treballat per oferir a aquells que ens volien acompanyar en les nostres activitats els millors dels nostres cuinats, cassoles, entrants i postres. I tota aquesta activitat ens ha deixat un pòsit. Una relació de plats, de cuinats, de postres o d'entrants que ens permet valorar des d'un altra perspectiva allò que estem fent i que hem fet. I aquesta informació posada en relleu ens ha permès valorar i discutir què volem fer en un futur i, si més no, ens permet reflexionar si aquest és el camí correcte.

De tota aquesta informació, n'ha resultat una petita publicació: *Els cuinats que hem fet*, que ens permet veure quins plats hem fet més i quins, menys; quins els acompanyaments són els més cuinats i per què; en quina temporada s'elaboren, etc. Tot plegat, un recull que ens servirà per dir-nos allò que hem fet, però de ben segur, no el que fem a casa nostra. Aquest és un altre treball.

El que mengem cada dia

Del treball dut a terme amb els cuinats més habituals de les activitats de l'entitat, si una cosa es constata és que els cuinats que

passem per presumir-ne en realitat no són representatius del que mengem cada dia. Per això, es planteja un nou projecte o una nova feina.

Aquest nou projecte que endeguem avui amb el títol *El que mengem cada dia* pretén solament ser una eina real que expliqui el que es menja a casa nostra, no el que sabem fer i cuinar. El que es vol és saber realment què es menja a cada una de les nostres cases.

Tots plegats podem recordar que al llarg de la nostra història ens han repetit una i altra vegada que fa un centenar d'anys, a la gran majoria de les cases de Sils, el que es menjava cada dia era escudella i carn d'olla. Poques vegades menjaven arròs, grana, verdures, i es consumia poca pasta. Tampoc no consumien gaires tipus de carn, de peixos ni tot allò que avui podem trobar arreu.

Volem pensar que amb aquest recull deixarem constància de tot allò que es menja a casa nostra diàriament, del que es menja per franges d'edat, segons les situacions personals i, fins i tot, en funció dels gustos.

Estem segurs que, de cara al futur, aquesta documentació que nosaltres aportem serà de vital importància per a la memòria històrica de les futures generacions.

Properes activitats

- **APLEC DE LA SARDANA.** Aperitiu popular. 18 d'abril.
- **ITÀLIA.** Sopar de cuina tradicional. Roma, 22, 23 i 24 d'abril.
- **FONTCOBERTA.** Festa del Cargol. 25 d'abril.
- **FESTA DE SANT PONÇ.** Degustació de coques casolanes. Sils, 16 de maig.
- **FESTES ARTUSIANES.** Degustació de cuinats tradicionals. Forlimpopoli (Itàlia) 19, 20 i 21 de juny.
- **SOPAR GASTRONÒMIC LOCAL.** Pavelló municipal. Sils, 10 de juliol.
- **ONZE DE SETEMBRE.** Sopars de cuina catalana. Londres, 9, 10 i 11 de setembre.
- **FESTA DE LA TARDOR.** Cuinats amb bolets. 9 d'octubre.
- **SOPARS A L'HOTEL PALACE.** Sopars de cuina tradicional casolana. Barcelona, 21, 22 i 23 d'octubre.
- **SOPARS AL HOTEL REAL.** Sopars de cuina catalana. Santander, 28, 29, 30 d'octubre.
- **SOPARS AL VILLA DE LA REINA.** Sopars de cuina tradicional de casa nostra. Madrid, 24, 25, 26 i 27 de novembre.
- **DINAR DE L'ENTITAT.** Repunxó d'Or Lloret, 19 de desembre de 2010.
- **Altres activitats per definir**

LA FARMÀCIA DE SILS

Corria l'any 1959. Un jove de Girona havia acabat feia poc la carrera de farmàcia i cercava un lloc on instal·lar-se. Ell tenia ganes, en primer lloc, de posar una farmàcia nova, ja que no disposava de diners suficient per pagar el traspàs d'una de ja existent.

Va mirar tots els pobles amb més de 1.500 habitants en què no hi hagués farmàcia, amb la intenció d'aprofitar el canvi de reglamentació, que feia poc que contemplava el número d'habitants per municipi, enlloc de tenir en compte el districte farmacèutic, compost per diversos pobles.

Així és com es va fixar, per exemple, a Santa Pau, Cornellà de Terri, Sant Gregori, Sant Feliu de Pallerols, Maçanet i Sils, i es va decantar per aquest últim lloc pel fet de ser una població més oberta, amb més futur i perquè estava ben comunicada amb Barcelona i Girona. Això, aleshores era molt important, ja que poca gent disposava de cotxe propi, i ell festejava amb una noia de Barcelona, de manera que l'elecció va ser bastant fàcil.

Va ser més difícil trobar local. Només n'hi havia un, el que després va ser la barberia de can Salip, però era de compra i el pobre noi no disposava de diners i buscava un local de lloguer. Finalment, en Jaume Riera de can Sevillano, cansat dels innombrables viatges que havia hagut de fer cap a Riudarenes per culpa de la malaltia dels seus pares, va dir: "No hi ha casa? La farem!" I en un terreny de la seva propietat, poc més amunt de casa seva, va construir-hi un local amb habitatge, que va ser la futura farmàcia, on ara hi ha la consulta d'un dentista.

Aquesta frase de "No hi ha casa? La farem" va inspirar la poesia que l'avi del farmacèutic va fer per al dia de la inauguració i que aquest va tenir sempre penjada d'una paret del local a la vista de tothom.

La instal·lació va ser molt modesta: el taulell de pedra, que donava prestància al local, li va regalar un amic del seu pare; quatre armaris de fusta va ser l'única inversió que hi va fer. A dins, el gènere estava col·locat en lleixes fetes amb caixes de fusta de les que s'utilitzaven per embalatge. El gènere, el va comprar a terminis i el va estar pagant durant tres anys.

Aleshores Sils tenia poc a veure amb el que és ara. Tenia 1.640 habitants, no existien la urbanització de Mallorca ni la de can

El vers de l'avi

Inauguració de la farmàcia Corredor

Aquí a la vila de Sils
on hi ha coses tan fines
no s'hi podien trobar
unes vulgars aspirines.

No és trist tenir cagarines
i fer-se un fart de patir
i no poder-se morir
per falta de medecines?.

Fins que un minyó agosarat
amb títol d'apotecari,
amb quatre pots i un armari
va dir: Això s'ha acabat!

No hi ha casa? La farem!
I al frontis, amb molta gràcia
un rètol hi posarem
que dirà ben clar: FARMÀCIA.

Del modest bicarbonat
al més modern específic,
de la xeringa vulgar
a l'anàlisi científic,
aquí trobarà de tot
el que el sigui necessari
i el servirà molt atent
el senyor APOTECARI.

Cabirol. No hi havia autopista, però sí que hi havia un mercat els divendres, que començava a les quatre del matí. Tant és així que, al principi d'estar oberta la farmàcia, els divendres obria a les set del matí i ja tenia una cua de pageses esperant i encara sempre s'havia de sentir que una o altra ja havia marxat cap a pagès cansada d'esperar.

Tampoc la gent estava familiaritzada amb els horaris. La farmàcia tancava a les nou del vespre i alguna vegada, cap a les deu havia vingut algú que deia: "Sí que se'n va a dormir aviat, vostè!" De fet, les farmàcies úniques estaven de guàrdia sempre i es comprèn, perquè la gent, com he dit abans, no disposava de cotxe. Algunes vegades s'aturaven a comprar a la farmàcia amb el carro i el cavall. Quan el farmacèutic s'absentava de la farmàcia, havia de deixar un paperet a la porta per dir on era. A vegades, el diumenge, l'havien d'anar a buscar a La Laguna o mentre passejava per la carretera.

Ara, el dia 19 del mes de desembre passat, es van complir els cinquanta anys de la inauguració. Crec que, dins la modèstia, va ser una fita per a la població poder disposar de farmàcia i no haver de desplaçar-se. Ara potser no es valoraria tant com es va valorar en aquell moment. Moment en què ningú hauria imaginat que cinquanta anys després s'arribaria a tenir un complex mèdicofarmacèutic com l'ILLA DE SILS, hereta actual d'aquella modesta farmàcia.

I és que el temps no corre en va, per bé o per mal.

PRESSUPOST APROVAT PER CONSENS. ARA... EL POUM

L'aprovació del pressupost municipal per consens de tots els grups polítics de l'Ajuntament significa un punt i part en la vida municipal de Sils, d'ara i de sempre. Per primer cop ens hem assegut i hem arribat a l'acord de votar per unanimitat el pressupost. És un fet històric.

Certament, el "govern a l'ombra", l'oposició, ha abandonat algunes pretensions. Mai no s'aconsegueix el 100%. El govern, que treballa "a la llum del dia", també ha fet renúncies en bé de l'acord. Hem acceptat no incloure les inversions per a la portada d'aigües des de la planta dessaladora de Blanes (que afecta Vidreres, Riudarenes i Sta. Coloma). Els altres grups no ho trobaven prioritari i hem acordat parlar-ne més endavant. No pot ser gaire enllà, ja que a Vallcanera altres anys s'han produït episodis de manca de qualitat de l'aigua i, a la llarga, podem trobar-nos altre cop amb això i amb escassetat de cabal, i cal tenir alternatives preparades. Cal abordar-ho amb

temps, per no haver-ho de lamentar després. Esperem de la responsabilitat de tots que es vulgui encarar el més aviat possible, sense alarmisme, amb seny.

La mateixa responsabilitat esperem trobar per fer un debat serè i assolir un consens o acord majoritari (si no pot ser unànime) sobre el més important que tenim pendent: l'aprovació del nou Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM), ja elaborat, que substituirà les Normes subsidiàries dels anys 80. El pas donat amb l'aprovació del pressupost hauria de facilitar una negociació per desencallar el POUM.

Darrerament, però, l'oposició ha emès un senyal contrari al consens que necessita el nostre futur urbanístic. Han presentat una moció per a una modificació de les Normes vigents a fi de canviar l'ús d'un sector del casc urbà (per permetre l'ús educatiu) amb la idea de resoldre una problemàtica particular. La resta de sectors del municipi i la decisió sobre els usos del sòl de tot el terme quedarien pendents i no s'abordarien.

Una modificació més? Potser volen continuar fent "urbanisme a la carta" en comptes d'ordenar definitivament el poble? Això a Sils ja ho hem viscut: requalificació de zona industrial al Massabè a instàncies d'un particular, admissió d'una quarta planta als blocs del Passeig... Hi ha interessos que un particular pot sol·licitar legítimament però que és més dubtós que ho faci un grup polític i, en tot cas, no tenen perquè coincidir amb l'interès general.

El POUM resol tots aquests i altres aspectes de detall. Aprovar-lo voldrà dir, a més, disposar de terreny públic de cessió obligatòria amb temps suficient –els processos administratius són llargs– per ubicar-hi, per exemple, l'institut de secundària. I tenir normes clares i actualitzades per molts anys. El municipi, l'entorn urbà i natural, els particulars i les empreses ho necessitem.

Estem oberts al diàleg i l'oferim sincerament. Els altres grups han de dir què volen fer.

UNA MIRADA ENDAVENT

Aquest any és any d'eleccions al parlament i novament els polítics es mouen ràpid per anar adquirint posicions i fer propaganda. Segurament això tindrà una traducció mediàtica al nostre poble i notareu com s'inauguren "coses", es desencallen temes o es treuen de l'armari projectes... Sovint sentim que ara és el moment d'anar a "demandar" als diferents organismes locals, provincials o estatals.

Des d'AMS, us convidem a ser crítics. Sabem que els ciutadans i ciutadanes de Sils sabreu diferenciar aquests actes del que és realment important per al poble. També sabem que recordareu com el nostre grup vam demanar ja a l'inici de la legislatura, projectes que ara veureu portar a terme. L'estratègia política també és als petits ajuntaments.

Us convidem, també, a participar del nostre projecte de poble a tots aquells que vulgueu un Sils millor.

A AMS volem un poble sostenible, amb escoles públiques de qualitat per als nostres nens i nenes, amb una ordenació urbanística transparent amb zones verdes i uns vials segurs. Espais i locals públics d'utilitat per a les diferents activitats ciutadanes. Volem uns serveis públics sanitaris, policials, socials, d'atenció al ciutadà i d'informació, de qualitat i a l'abast de tothom. També pensem en la interrelació entre les persones i apostem per la comunicació i la col·laboració entre les nostres entitats. Creiem en la sinèrgia i el treball en equip. Veiem en la diversitat una riquesa d'opinions per contrastar i hem posat

de manifest sobradament que les formes, les bones maneres i l'honorabilitat són compatibles amb la defensa de les nostres idees.

Per tot això, us animem a participar amb nosaltres d'aquest projecte!

LA INCAPACITAT DE PARLAR, CONSENSUAR, NEGOCIAR O RESPECTAR

Una cosa ens quedarà a molts en la memòria de l'actual equip de govern de IDS: la seva incapacitat per parlar, negociar, consensuar o respectar opinions.

I d'aquestes mancances, difícilment podrem treure'n res de profit ni avui, ni de cara al futur.

En temes importants, en decisions de poble que ens afecten a tots, no han estat capaços de treballar per arribar al consens que és el que realment convé ara com ara. La política municipal, al nostre entendre, avui més que mai ha de ser planera, amb diàleg i fonamentalment pràctica.

Doncs bé, últimament hem tingut diversos exemples d'actituds que són just el contrari:

1. Fa més de vint anys que surt al carrer aquesta *REVISTA MUNICIPAL D'INFORMACIÓ I CULTURA* i, mai fins ara, s'havia pres la determinació que fos

una comissió política la que hi donés el vistiplau abans de publicar-la. El motiu és bàsicament perquè en els darrers números aquesta publicació s'ha convertit més en una eina d'informació i promoció de l'equip de govern i l'alcalde, que no en un mitjà d'informació municipal.

2. Recentment, en el pressupost 2010 S'inclou sense cap comentari una partida de 350.000 € d'un projecte total d'1.000.000 € per a la participació en una xarxa supramunicipal d'aigua. Els grups a l'oposició demanem, òbviament, explicacions. Davant d'aquest fet, l'equip de govern opta per treure del pressupost aquesta partida i ja està. Manca de diàleg un cop més. Segurament, després es dirà que es va tombar una iniciativa municipal. Però, és que no som tots la representació municipal?
3. Pressupost 2010. Un cop més des de l'oposició hem cregut oportú destinar més diners a accions socials. Així, doncs, s'ha consensuat des, de l'opo-

sició una retallada en la partida d'indemnitzacions als polítics per tal de redistribuir aquests diners.

4. Es parla molt repetidament del POUM. Es diu que ja està enllestit. Però caldrà consensuar-lo. Caldrà arribar a un acord. Ara l'equip de govern té la responsabilitat d'encetar el diàleg perquè sigui així.
5. En el pressupost d'enguany, es va aprovar una partida per fer el projecte de una nova biblioteca. Ens sembla bé, perquè això permetrà oferir uns espais més generosos pels serveis municipals. No ens sembla tan bé el fet que es vulgui fer en els terrenys de Renfe, ja que ens semblen massa allunyats dels serveis educatius actuals i futurs. Si la resposta és la de sempre: "Són els únics terrenys d'equipaments que tenim", volem dir que el treball de l'equip de govern és cercar-los i treballar per oferir una bona proposta. Ara toca arremangar-se i treballar més que mai i deixar-se d'excuses!!

EL NOSTRE VOT ALS PRESSUPOSTOS DEL 2010

Aprovats per unanimitat de tots els grups municipals

Som conscients que la crisi està tocant directament les persones, les famílies i les empreses. Veurem si els ingressos pressupostats o les partides previstes es compleixen i seran suficients o, en contrapartida, quantes modificacions pressupostàries seran necessàries per a l'aprovació del ple.

Vàrem votar sí:

- **Perquè** l'alcalde es va comprometre a transmetre'ns la informació sol·licitada dels comptes municipals, encara pendent de rebre.
- **Perquè** es va acceptar la nostra proposta de fer un seguiment trimestral de l'execució pressupostària, que es presentarà als grups municipals.
- **Perquè** es retira, a proposta nostra, la partida prevista per a la canonada de l'aigua de la dessaladora. La informació presentada per l'equip de govern no era rigorosa ni suficient per un projecte d'aquestes

característiques (uns documents sense data ni segell i sense cap signatura). Es preveu una inversió total superior a 1.000.000 €, que suposaria un importantíssim recàrrec a la factura de l'aigua. Per exemple, l'augment sobre les tarifes, si es fes el retorn durant deu anys a Sorea, seria d'un 88,56% sobre la tarifa mitjana actual, que segons l'estudi és de 0,4646 €/metre cúbic. O d'un 64,56% si fos a 15 anys, i així fins a un 37,89%, si fos a 35 anys.

- **Perquè** s'ha recollit la nostra demanda d'un pla d'ocupació local, complementari als plans d'ocupació de la Generalitat, dotat amb 50.000 €, diners que provenen de la retallada de les indemnitzacions per assistència a comissions i plens dels regidors i regidores.
- **Perquè** a petició del nostre grup, l'alcalde va confirmar que les retribucions del personal laboral seran el 2010 iguals que les del personal funcionari, sense diferències.
- **Perquè** tots els grups vàrem acordar consultar al Consell Escolar Municipal com s'hauran de gestionar en el futur

aquestes subvencions municipals, tant pel que fa al total de la partida, com als beneficiaris de les subvencions (escoles i AMPA) i la millor forma de justificar les despeses.

- **Perquè** s'aprova el projecte de la nova biblioteca i l'arxiu municipal, i queda pendent per l'any vinent pressupostar l'execució (inversions locals i subvenció POU SC).

D'altra banda, vàrem reiterar que quan el projecte passi a fase d'execució, si no són altres les prioritats pressupostàries, l'emplaçament ara previst als antics terrenys de la Renfe, a prop de l'estació, ens sembla el més adequat, més encara si tenim en compte que el pas subterrani que comunicarà la plaça de l'estació i els antics terrenys de la Renfe ha de ser una realitat ben aviat. Ens imaginem la nova biblioteca i l'Arxiu Municipal com un balcó obert als estanyos!!

Més informació a La Veu de Sils: <http://la-veudesils.blogspot.com/>

Cristina Simó Alcaraz, Albert Miralles Güell, grup municipal ICV-EUiA-EPM

EL GRUP DE PUNTAIRES MALLORQUINES-SILS

Parlem amb Irene Moreno, professora de puntes al coixí i iniciadora d'aquesta activitat a Sils, i amb Hermínia Esteban, amiga i alumna de la Irene i persona que ha fet de professora de cursos de decoració nadalenc a Sils, a més de col·laborar cada any a l'exposició de flors amb diversos centres i flors.

–Quan va néixer la iniciativa de fer cursos de puntaires?

–Aquest any hem fet la 14a trobada de puntaires, però uns dos anys abans ja havíem començat amb els cursos de punta de coixí. Així que deu fer uns 15 o 16 anys que fem cursos de puntaires a Sils.

Jo estava al pati de casa meva fent puntes al coixí i va passar una senyora que es va fixar amb el que feia. Em va dir que li agradaria molt aprendre a fer-ne. Després ens vam reunir unes quantes, unes cinc, i ja vam fer la primera trobada de puntaires. Va ser per la Castanyada, com aquest any passat.

A partir d'aquí el grup va anar creixent més i més. A més de dones, també es van afegir noies més joves.

–En quins locals heu fet els cursos de puntes de coixí?

–Al principi vam començar a casa meva, primer en una habitació i després en el garatge, però a mesura que vam anar creixent en nombre de participants vam haver de buscar locals més grans. El segon local al qual vam anar va ser l'antiga escola bressol la Quitxalla. Després vam estar en un pis de l'Ajuntament, on ara hi ha els pisos de protecció oficial, i també vam estar a la mateixa planta baixa de l'edifici on hi havia la llar de jubilats. Vam tenir sort que l'Ajuntament ens va anar ajudant a trobar locals on poder fer els cursos. També vam estar en un local proper a l'escola de Sils. Vam estar un parell d'anys sense fer cursos, però finalment, vam reprendre l'activitat l'any passat. Actualment estem fent els cursos de puntes de coixí al Centre Social i Esportiu Les Mallorquines. Hem tornat, doncs, a la urbanització a fer els cursos.

–Quins dies i hores feu els cursos de puntes al coixí i quanta gent sou?

–Ara estem fent els cursos els dilluns i els dimecres de 3 a 5 de la tarda al Centre Social i Esportiu "Les Mallorquines". Som més o menys unes deu dones que aprenen a fer puntes.

–Feu altres activitats amb el grup de puntaires?

–Bé l'Hermínia Esteban participa a l'exposició de flors de Sils des de l'any 1963 i s'ha endut diversos premis. A més, el passat Nadal va fer un taller de decoració nadalenc. Es van fer centres nadalencs que cada participant es podia després endur a casa seva. Aquí al Centre de Mallorcaires el que vam fer van ser postals de Nadal amb flors seques que van quedar molt bé. L'Hermínia també ha participat en l'exposició de flors de Girona en la qual ha guanyat un segon i un tercer premi amb diferents manualitats.

–Quines dificultats trobeu en el dia a dia?

–Sempre falten col·laboradors. És molt important el suport de tothom perquè tot surti molt bé i puguem anar fent activitats. Animem a tothom que vulgui a unir-se al nostre grup!

–Quines altres activitats es fan al Centre Social i Esportiu Les Mallorquines?

–La idea del Centre és estar a la disposició de la gent del poble i, sobretot, dels que viuen a la urbanització com tot sovint ens diu el president de l'Associació de Veïns, Josep Valls. Per això, en el Centre es disposa de jocs de cartes, de parxís, d'escacs, etc. Cada dia de 3 a 5 s'hi pot anar per a jugar-hi. Encara no hi ha massa gent que ho utilitza i les puntaires som les que més ús en fem del Centre, però segur que mica en mica la gent s'anirà a fer activitats aquí. També fa un temps que es fa gimnàstica de manteniment. El febrer ha tornat a començar el curs que es fa els divendres de 7 a 8 de la tarda amb la professora Anna Hortelano. Un altre curs que es fa és per aprendre a cosir de diferents modalitats, com ara *patchwork*, ganxet i punt de creu que també es fa els divendres a la tarda amb la professora Anna Mª Larios.

–Com ho hem de fer per tenir més informació sobre les activitats que es fan o per apuntar-nos-hi?

–Només cal contactar amb l'Associació de Veïns de Mallorcaires al correu electrònic quines@suport.org o al telèfon 972 85 32 94 (Marcs La Selva).

–Les puntes de coixí

–Les puntes de coixí són un treball artesanal de fil de gran tradició a Catalunya que consisteix a teixir peces delicades com poden ser tapets, mocadors, ventalls, estovalles, etc. Els materials necessaris per a fer aquest tipus d'art són el coixí, els boixets, els fils, els patrons i les agulles. Els moviments bàsics de la punta de coixí són la volta i la creu. Utilitzant aquests dos moviments bàsics es poden fer diferents punts com ara punt sencer, mig punt, tuls, trenes, creuat de les trenes, empuntillat, aranyes, punt de la verge, punt d'esperit i punt de gipur.

–La Història de les puntaires

–Les puntes de coixí tenen molts anys d'història i encara que el seu origen no és massa clar sembla que es troba als voltants del segle XV. Principalment es trobaven a Flandes, París, Brussel·les i Venècia. A Catalunya es podien situar bàsicament a la zona del Maresme.

Narcís Feliu de la Peña, escriptor del segle XVIII en el seu llibre "El Fènix de Catalunya" diu que durant aquest segle es fabricaven puntes de tota mena a Catalunya amb fil d'argent, or i lli, amb major perfecció que a Flandes, però que per poder vendre-les havien de dir que eren estrangeres.

A l'any 1809, hi havia set "fàbriques" de puntes de fil i blonda en el litoral català principalment a Malgrat, Mataró, Pineda i Arenys de Mar. L'any 1910, Francesca Bonemaison va fundar la primera escola de puntaires al Palau de la Virreina de Barcelona. Mentrestant tot havia estat après de mares a filles.

Va ser a finals del segle XVIII el moment de màxima esplendor de les puntes ja que van esdevenir un element decoratiu. A partir de llavors va anar en decadència i al llarg del segle XIX aquesta activitat va anar desapareixent.

El nom original d'aquest art en català eren "randes de coixí". Aquest nom s'ha perdut amb el pas del temps i actualment és més conegut per puntes de coixí.

* *Aquest apartat ha estat elaborat a partir de la documentació cedida per l'Irene Moreno a l'Arxiu de Sils. Són fragments de documents del grup de puntaires.*

–I a Sils, quina és la història de les nostres puntaires?

–El grup de puntaires de Sils-Mallorquines va començar la seva activitat el 1994. Va ser el primer taller de puntes al coixí. Al principi, les classes es feien a casa la professora, Irene Moreno, però després es va anar canviant d'ubicació perquè el grup va anar creixent.

Al llarg d'aquests anys d'existència del grup de puntaires, s'ha anat a moltes trobades en pobles com Riudarenes, Bescanó, Hostalric, Santa Coloma de Farners, Girona, Tossa de Mar, Maçanet de la Selva, Vilassar de Mar, entre molts altres. També han estat en trobades a França com ara les de Ceret i Castres.

L'Irene Moreno, juntament amb altres puntaires, van anar a Castres el 1997 convidades per la Casa d'Espanya d'aquesta població francesa. Les puntaires que van acompanyar a l'Irene van ser Maria Oliva, Carme Capallades, Montse Mas i Neus Rossell. La Irene, però, ja havia estat a Castres el 1993 representant a Catalunya en la trobada d'entitats que hi feien. Hi va ésser juntament amb la seva professora Montserrat Niubó i una companya, l'Araceli.

Des de l'any 1995, es fa la Trobada de Puntaires a l'Urbanització de Mallorca aprofitant la celebració de la Castanyada, que organitza l'Associació de Veïns. Aquesta trobada sempre ha estat molt reixida i ha

arribat a reunir més de 200 puntaires de pobles molt diversos. La trobada de l'any 2006 va ser molt emotiva per l'Irene Moreno ja que va anunciar que deixava de ser professora de puntes de coixí per motius de salut. Dos anys després, però, l'activitat del grup de puntaires s'ha reprès, gràcies al suport que ha rebut de molts col·laboradors.

* *Les dades que conté aquest apartat han estat extretes de la documentació dipositada en l'Arxiu Municipal de Sils.*

Trobada de Puntaires

La XIV Trobada de Puntaires del passat any 2009 es va fer en el marc de la 23a Festa de la Castanyada de l'Associació de Veïns "Les Mallorquines" el passat diumenge 1 de novembre, dia de Tots Sants. A més de la trobada, es van fer moltes altres activitats al llarg del dia com, per exemple, el Mercat del Maleter o la Ballada de Sardanes. La Festa es va fer a la Plaça de l'Euro i cal destacar l'elevada participació que hi va haver al llarg de tota la jornada.

La trobada de puntaires va comptar amb la participació de grups dels pobles veïns i del grup local Mallorca-Sils. En total, hi havia unes 120 puntaires de pobles molt diversos com ara Cassà, Horta, Barcelona, Palamós, La Bisbal, Sant Pere Tordera, Maçanet, Roda de Ter, Sant Hilari, Hostalric, Badalona i Llagostera.

Montserrat Niubó

La Irene Moreno va tenir com a professora de puntes de coixí a Montserrat Niubó (Ba-

dalona, 1934-1994). Nascuda a Badalona poc abans de la guerra civil, Montserrat Niubó va aprendre de ben petita, com tantes dones de la seva època, a fer "labors". L'any 1983 va començar a donar classes de labors a un local anomenat l'Obrador. Després va continuar aquesta tasca a casa seva i, finalment, es van començar a fer cursos als centres cívics de Badalona. L'any 1986 va representar a Catalunya a un concurs de puntaires a França i també va representar-la a altres indrets de l'Estat espanyol. El 1987 podríem dir que es va celebrar la primera trobada de puntaires de Catalunya, quan Montserrat Niubó i 50 companyes més van sortir a la Rambla de Badalona a fer puntes de coixí. Paral·lelament es va crear l'Associació de Puntaires de Badalona que ha esdevingut l'Associació de Puntaires Montserrat Niubó en homenatge a la seva figura i al que va significar per les puntaires.

MÒNICA PUNTÍ BRUN

EDUCACIÓ

Any nou, Llar d'infants nova!

En la llista de tasques a fer, en iniciar un projecte d'escola, hi ha la de fer de tot l'espai un entorn acollidor i adequat a les persones petites i grans que hi conviuran, i a la vegada, educatiu i estèticament agradable pel personal docent.

Quan parlem d'espai educatiu no ens referim només a les classes, menjador, dormitori..., sinó també, a la zona d'accés i entrada a l'escola, passadissos i espais d'aire

lliure, com ara el pati. Cada racó de l'escola ens ha facilitat moltíssim el nostre treball en equip, els nostres projectes i els nostres objectius.

Si bé és veritat que cal un cert temps d'adaptació i de trobar tots els recursos adequats i necessaris per a cada espai, nosaltres, com a professionals que som, intentarem organitzar i observar les necessitats dels nens i nenes i aplicar-les segons

les possibilitats que ofereix cada indret de la nostra escola.

No volem acabar aquest escrit sense agrair les col·laboracions externes que han fet possible que la nostra il·lusió de tenir una "Quitxalla nova i diferent" es fes realitat!!!
Bona lectura!

Equip Educatiu de la Llar d'infants "La Quitxalla"
llardinfantslaquitxalladesils.blogspot.com

“LA NOSTRA SOCIETAT ÉS MASCULINA, I FINS QUE NO HI ENTRI LA DONA, NO SERÀ HUMANA”

La frase que encapçala aquest article la va dir Henrik Ibsen (1828-1906), un dramaturg i poeta noruec, reconegut com a creador del drama modern per les seves obres realistes que tracten problemes psicològics i socials.

Tot i que legalment ja fa un temps que els drets d'homes i dones s'han equiparat¹, la veritat és que en la nostra societat encara hi ha diferències de gènere que ens impedeixen parlar d'una igualtat total. Per aquest motiu, és encara necessari continuar reivindicant els drets de les dones perquè no existeixin aquestes diferències.

Els passats mesos de novembre i desembre es va organitzar a Sils un cicle d'activitats sobre les dones en motiu del Dia Internacional contra la violència de gènere, que és el dia 25 de novembre. Jo hi vaig poder col·laborar i voldria fer algunes reflexions al voltant de les activitats que es van fer. Altres coincidències de la vida van fer que pogués fer una entrevista a Marta Selva, presidenta de l'Institut Català de les Dones (ICD)², i pogués també fer una petita recopilació documental sobre el món de les dones. A continuació la meva aportació i les meves reflexions.

“Les dones tenen dret a viure sense la violència masclista”

Aquesta és la frase contundent que ens diu Marta Selva, presidenta de l'ICD. Encara no hem acabat amb la violència masclista, com demostren les 60 morts de l'any 2009 a Espanya causades per la violència de gènere, 10 de les quals van ser a Catalunya. Per tot això cal desarticular tot el que justifica la discriminació i la desigualtat de les dones dins la nostra societat.

D'acord amb l'article 3 de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, s'entén per violència masclista: “La violència que s'exerceix contra les dones com a manifestació de la discriminació i de la situació de desigualtat en el marc d'un sistema de relacions de poder dels homes sobre les dones i que, produïda per mitjans físics, econòmics o psicològics, incloent-hi les amenaces, les intimidacions i les coaccions, tingui com a resultat un dany o un patiment físic, sexual o psicològic, tant si es produeix en l'àmbit públic com en el privat”.

Una de les primeres activitats que es van fer en el Cicle de Dones de Sils va ser un Cinefòrum sobre la violència de gènere. Va ser el dia 13 de novembre a les 19h al Centre Cívic. A partir del documental “¡Cuidate! (Prends garde à toi)”, de Maité Debats i Carol Prestat (Associació per a la Iniciativa Autònoma de les Dones, APIAF), es va iniciar un debat amb el públic assistent. La introducció al documental i la moderació del debat va anar a càrrec de Glòria Casas, membre del Centre Antígona de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB)³.

En aquest documental pedagògic audiovisual elaborat el 2004 per l'APIAF es poden veure dones víctimes de violència masclista que relaten la seva experiència i donen testimoni dels maltractaments que han patit i que, fins i tot, continuen després de la separació. Tot sovint, a més, els pares violents utilitzen els fills per exercir aquesta violència. En el documental també es poden veure diversos experts que intenten explicar i comprendre aquestes situacions de violència de gènere.

La salut de la dona

Dins el cicle d'activitats sobre les dones de Sils també es va parlar de salut. El 19 de novembre a les 20h al Centre Cívic va tenir lloc una taula rodona titulada “La salut de la dona” on hi van participar Isabel Flores, Coordinadora del Grup de Treball de Fibromiàlgia i Fatiga Crònica de Sils, i la Dra.

Maria Josep López, Directora del Centre d'Atenció Primària de Sils (CAP).

Una de les reflexions en què va centrar la seva explicació la Dra. López va ser la figura de la dona com a cuidadora, tant dins l'àmbit familiar de cura dels fills i del marit, com en l'àmbit públic, és a dir, com a professionals sanitàries (metges o infermeres) o d'assistència social.

Els homes i les dones no som iguals, existeixen diferències biològiques, però també diferències culturals. Per aquest motiu, cal veure que la salut d'una dona no és la mateixa que la d'un home. Amb tot això, però no es vol dir que entre homes i dones no hagi d'existir una igualtat de drets i cap tipus de discriminació de gènere.

Reconeixem que hi ha malalties que són més freqüents entre dones que homes o que són malalties pròpiament de dones. Entre aquestes malalties hi trobem el càncer de pit, l'osteoporosi, la fibromiàlgia i la fatiga crònica, la depressió i ansietat, l'anorèxia o les migranyes.

Unes d'aquestes malalties mencionades són la fibromiàlgia i la fatiga crònica. Sovint ambdues malalties es confonen, però tenen trets molt diferenciats.

La fibromiàlgia és una malaltia reumatològica que es caracteritza per dolor crònic generalit-

zat, no articular, que afecta sobretot els músculs i l'esquena amb una extensa sensibilitat local a la pressió d'uns punts específics.

En canvi, la Síndrome de Fatiga Crònica (SFC) és una síndrome caracteritzada per una fatiga persistent i invalidant davant petits esforços. És un desordre debilitant i complex caracteritzat per fatiga profunda que no millora amb el descans i que pot empitjorar amb l'activitat física o mental.

La coordinadora del Grup de Treball de Fibromiàlgia i Fatiga Crònica de Sils, Isabel Flores, ens explicava que la gran tasca d'aquest grup és l'ajuda que s'obté d'altres persones amb la mateixa malaltia, la comprensió i el fet de poder tenir algú a qui explicar com et sents i que t'escolti. A més, en el marc del grup es fan exercicis d'estiraments, de memòria i gimnàstica que ajuden a portar millor la malaltia.

Dones al món de la ciència

Relacionat amb el món de la ciència, es van fer dues activitats: una va ser l'exposició "Dones de Ciència" i l'altre la taula rodona titulada "Dones al món de la Ciència" amb Glòria Mas i Carme Ruset.

Una de les activitats, doncs, va ser "Dones de Ciència", una exposició que ens repassa breument les biografies de diferents dones que han destacat com a científiques a Catalunya. L'exposició es va poder veure del 9 al 30 de novembre. Només a tall d'exemple, us faré una petita biografia de les tres iniciadores de les dones en la ciència.

Juliana Morell (Barcelona 1954-Avinyó 1653) fou poeta, humanista i religiosa dominica. És una de les poques dones citades en el paranimf de la Universitat de Barcelona (UB). En la seva època tingué molta fama. Lope de Vega, fins i tot, li dedicà una poesia en elogi seu. Va estudiar dret civil i canònic, filosofia i també física i astronomia. Si la presència de dones a la universitat era prou minsa en aquells moments, el

fet d'interessar-se per disciplines de l'àmbit científic convertí el seu cas en un dels pocs que estan documentats a tot Europa. Podríem dir que fou una de les iniciadores de les dones en la ciència.

En l'àmbit de la Medicina trobem dos noms destacats. El primer és Maria Elena Maseras Ribera (Vila-seva 1893-Maó 1900) va ser metgessa i pedagoga catalana i la primera dona matriculada a la Facultat de Medicina de la UB el curs 1872-1873. El segon nom destacat és Dolors Aleu i Riera (Barcelona 1857-1913) va ser la primera llicenciada en Medicina i la primera doctora de l'Estat Espanyol en els anys 1882-1883. S'especialitzà en ginecologia i medicina infantil.

Altres noms importants que apareixen en l'exposició són: Àngels Ferrer i Sensat, Maria Lluïsa Canut Ruiz, Margarita Brender Rubira, Manuela Solís i Claràs, Montserrat Garriga Cabrero, Maria Capdevila d'Oriola, Adela Simó Pera i Maria Àngels Cardona i Florit.

L'altre activitat que mencionàvem va ser la taula rodona "Dones al món de la Ciència" en la qual vam poder parlar amb la Carme Ruset, educadora ambiental del CIEM (Centre d'Iniciació a l'Ecologia de Muntanya) Les Isards de Pi de Conflent a França, i la Glòria Mas, investigadora del Departament de Biologia de la Universitat de Stanford als Estats Units i la Carme Ruset. Amb elles, vam constatar que cada cop hi ha menys discriminació per qüestió de gènere, però que la situació de les dones en el món de la ciència encara no està equiparada amb la dels homes.

Per poder reflexionar sobre aquesta qüestió només cal fer un cop d'ull al *Llibre Blanc de les dones de Catalunya en el món de la ciència i la tecnologia*⁴. Es pot veure que la majoria de persones que obtenen un títol han estat dones, tot i que aquest fet no es veu reflectit en les posicions i en els càrrecs de més responsabilitat dins les universitats ni tampoc en el món laboral.

Amb la Glòria i la Carme, a més de poder veure les estadístiques mencionades, ens vam aproximar a les seves professions i a les diferències existents entre la societat espanyola i les societats americana i francesa, ja que ambdues treballen fora. Les dues ponents valoren molt positivament les seves experiències de treball fora d'Espanya i creuen que la interacció entre ambdós sexes a la feina és molt bona. Tot i això, veuen que potser encara falta educació i sensibilització per tal que les oportunitats d'homes i dones estiguin equiparades.

Per acabar en la taula rodona "Dones en la ciència" es va parlar de les dificultats que moltes dones es troben a l'hora de compaginar la vida personal i la vida professional. La dona encara és qui s'encarrega més de la família i dels fills, fet que sovint fa que la seva carrera professional se'n vegi afectada. Caldria, doncs, que hi haguessin més ajudes i més mesures que facilitin la conciliació entre la vida laboral i la personal.

Cançons de dones i per a dones

El 29 de novembre a les 7 del vespre a la sala d'actes de La Laguna es va fer un concert de cançons fetes per dones o que parlen de dones emmarcat en el Cicle d'activitats sobre les dones de Sils. En el concert, la veu la va posar Raquel Xiberta i el piano Xevi Compte.

Com a final d'aquest article, un fragment de la cançó La Plaça del Diamant amb lletra de Joan Ollé i música de Ramon Muntaner.

Nits de lluna plena...
Somnis d'envelat...

Bella com una princesa
d'algun vell conte d'infants,
et veig ballar un vals de punta
a la plaça del Diamant.

MÒNICA PUNTÍ BRUN

¹ A l'Estat espanyol, el vot femení es va aconseguir en la Segona República després de fortes polèmiques a les Corts. L'1 d'octubre de 1931 es va aprovar l'article constitucional que consagrava el vot femení per 161 vots a favor i 121 en contra. Els primers comicis en què les dones varen poder votar van ser les eleccions al Congrés dels Diputats de novembre de 1933.

² Per veure l'entrevista completa a Marta Selva, presidenta de l'ICD, podeu anar a <http://www.ano-iadiari.cat/noticia/les-dones-tenen-dret-a-viure-sense-la-violencia-masclista>.

³ El Centre Antígona de la UAB és un grup d'investigació que s'ha centrat en estudiar el dret des de la perspectiva de gènere. Més informació a <http://www.centreatigona.org/>

⁴ Per consultar el *Llibre Blanc de les dones de Catalunya en el món de la ciència i la tecnologia* es pot fer a https://recerca.upc.edu/giopact/publicacions/docs/2_LlibreBlanc_2003.pdf

L'ANY 1956, L'ANY DE LA FRED

Durant el temps que dura la temporada d'hivern sempre han destacat, pel seu protagonisme, els mesos de desembre i gener, perquè normalment són els mesos en què apreta més el fred. Però això no va succeir l'any 1956, considerat l'any més fred del segle XX, sobretot a la província de Girona i així ho ressalten els registres meteorològics. Va ser el dia 2 de febrer, diada de la Mare de Déu de la Candelera, quan ens arribà, procedent de Sibèria, una onada de fred acompanyada d'un aire gèlid com no s'havia vist mai per aquí al nostre poble, un aire al qual no estàvem acostumats. Només cal dir que les temperatures baixaren fins arribar a 10 graus sota zero, algun dia fins a 12 i van passar quasi 20 dies amb temperatures que no sortien d'una mitjana de 5 graus negatius a causa de les fortes glaçades diàries. Com veurem, els efectes d'aquestes baixades de termòmetre van perjudicar a tothom, principalment foren catastròfiques per a la ramaderia i l'agricultura, i van deixar delmats els sembrats.

No estàvem preparats per fer front a una onada de fred d'aquelles característiques, les cases no estaven preparades per una fred tan forta. Tot romania ple de glaç, les canonades estaven rebentades, a tot arreu es podien veure llargues candeles de gel que penjaven dels teulats de les vivendes, molts dels serveis públics van haver de ser interromputs. Les escoles varen tancar durant dies a causa del fort fred i del perill que suposava caminar sobre gel; els pares preferien que els escolars es quedessin a casa a vora el foc.

Quan estic fent aquest escrit, llegeixo al *Diari de Girona* una crònica procedent del poble de l'Escala que diu: "Una exposició reuneix un recull d'imatges i textos de la gran gelada que va viure el municipi l'any 1956. El dia 2 de febrer de l'any 1956, les temperatures varen començar a baixar deixant l'Escala als -12°C durant diversos dies. Aquell any es va donar a conèixer com l'any de la fred. Fins al 31 de gener, el Museu de l'Anxova i la Sal del municipi ofereix un recull d'imatges del fotògraf Joan Lassús i textos de Josep Pla sobre el que va succeir

Foto: M. Cantó (AIAS)

aquell any, amb el nom de *1956, l'any de la fred*. Sembrats morts, les cases amb canonades rebentades i imatges excepcionals a la costa són algunes de les situacions que es van viure a la població. El mateix Pla ho descrivia a la revista *Destino* amb la frase: "Circula un altre rumor, aquest veritablement estrany, que hi ha símptomes que a la costa el mar s'està gelant". També ho feia una fotografia de Lassús a la portada de la mateixa revista, en la qual es podia veure un arc de roca natural del Portitxol d'Empúries, on els esquixos del mar es glaçaven com si d'estalactites es tractés. El fotògraf va dir: "Vaig descobrir, en l'arc de pedra que la capritxosa natura va construir al Portitxol, un espectacle fascinant". També, sobre aquestes glaçades es van fer entrevistes a persones grans del municipi i rodalies que van viure aquella excepcional situació."

Com hem pogut veure, a l'Escala el termòmetre va marcar durant diversos dies -12° C. Amb aquestes temperatures no era d'estranyar que l'aigua del mar es glaçés. Per això, encara recordo una notícia

sobre aquesta onada de fred, donada per un servei meteorològic que deia que durant aquest mes de febrer de 1956 les temperatures que havia tingut la província de Girona eren comparables a les que imperaven a Islàndia.

Al poble, com deia més amunt, els efectes d'aquest inesperat fred vingut al mes de febrer foren catastròfics, entre altres, per a la ramaderia i l'agricultura. Hem de tenir en compte que durant aquest 1956, encara s'arrossegaven les nefastes conseqüències de la Guerra Civil. Només feia quatre anys que havia acabat el racionament dels articles de primera necessitat que a partir de l'acabament de la guerra va patir la població. La ramaderia, cria i venda de bestiar estaven molt mermades. Moltes cases de pagès encara patien la minva deguda a l'"impost" de racionament que havien de pagar a l'Ajuntament, que consistien a un cap de bestiar, ja fos una vaca o una vedella. Aquest animal era portat a l'es-corxador, repartit a les carnisseries i venut racionat a la població a preu de taxa. Els pagesos havien de declarar el bestiar i llavors l'Ajuntament era l'encarregat d'assenyalar, regularment, al pagès el dia que li tocava entregar a preu taxat el cap de bestiar.

Podríem afirmar que el poc bestiar que quedava al poble va patir com ningú aquells estralls del fred inesperat. Els camps que al començament del mes de febrer normalment ja començaven a presentar un intens color verdós, aquell any varen quedar completament cremats i van passar del color verd al groguenc blanquinós. El nap era aleshores la planta més abundant. Durant l'hivernada, amb la seva característica flor groga donava un bonic aspecte als camps. Era una planta que en un any normal permetria donar menjar verd llarg temps, un complement de gran ajuda per mantenir el bestiar durant dies, ja fos com a verdura o cuïta; en aquest cas se l'anomenava "perolada". Doncs bé, aquesta onada de fred va deixar completament cuïts aquests naps, que feien un tan bon servei a la gent del camp...

Foto: M. Cantó (AIAS)

Els pagesos, per mantenir els caps de bestiar, només tenien la palla que quedava al paller, i els que tenien prat a l'estany aprofitaven el que els quedava de l'herba assecaada que havien arreplegat a l'estiu.

Per aquesta gent del camp, fins i tot arribar a la primavera per poder arreplegar els primers farratges va representar un calvari. Molts d'ells, com que no podien mantenir el bestiar no van tenir altra solució que vendre's caps, dels quals desgraciadament treien poc profit, perquè estaven secs i magres de carn, tenien poc pes i en treien pocs diners. Va arribar tan lluny la manca de farratges que es va haver de comprar, procedent de València, palla d'arròs, una palla que en temps normal el bestiar hauria rebutjat, però amb la gana que va patir en aquell recordat hivern no li quedava altre remei que menjar-la. Abans de donar-la al bestiar, aquesta palla s'havia d' "expulsar" i quan es remenava treia molta pols, però si s'espolsava s'evitava que les besties estosseguessin. Un altre pinso que es podia comprar, encara que escàs, era la polpa de remolatxa, que calia posar en remull la nit abans, però que com altres aliments servia per anar sortint del pas.

Un drama per a la pagesia de la província i del poble. Tot i la fred, veies moltes dones sortint de casa amb la "faussa" i el sac per anar a arreplegar herba seca pels marges dels camps, la poca que hi quedava després de passar-hi la fred de l'hivern. Però tot ajudava a sostenir el bestiar i passar la difícil hivernada a què s'estava sotmès. De la feina que feien aquestes sacrificades

dones del camp en deien "Anar a segar el llistó".

Totes les comarques de la província de Girona es van veure afectades per aquesta onada de fred siberià, com ara l'Empordà, on també va fer molts estralls: va matar el 50% de les oliveres, moltes d'elles mil·lenàries, que van quedar glaçades i en molts indrets aquesta mortaldat va arribar fins el 60%. Això va fer que moltes famílies que vivien de les olives haguessin de marxar dels respectius pobles i buscar-se feina a la ciutat. Altres van optar per arrencar-les i al seu lloc plantar-hi cereals.

Al nostre poble, el dia que ens va arribar aquesta fred de Sibèria, el dia 2 de febrer de 1956, era dia festiu, igual que a tots els pobles de les rodalies. Es celebrava la festa anomenada "de l'alliberació", l'aniversari del dia en què durant la Guerra Civil van entrar a Sils les tropes franquistes. Els actes de la festa començaven amb una cercavila des de les escoles fins arribar a l'església parroquial. Hi assistien tots els alumnes, inclosos els de l'escola de Vallcarnera, acompanyats dels respectius mestres, aleshores pocs (quatre de Sils i un a Vallcarnera). Obria la desfilada una orquestra tocant una marxa. La seguien els alumnes i els mestres, amb un cert ordre, i la tancaven l'alcalde i els regidors de l'Ajuntament, el jutge i el comandant del "puesto" de la Guàrdia Civil i les autoritats provincials invitades. En arribar a l'església, els músics no paraven de tocar fins que les autoritats havien entrat al temple, s'asseien a l'altar major i segui-

dament començava l'ofici amb l'acompanyament de l'orquestra. A la sortida de l'ofici continuava el mateix seguici fins arribar al pati de les escoles. Llavors era l'autoritat invitada l'encarregada de pronunciar un parlament al·lusiú a la diada. Seguidament, es procedia a repartir una pasta a tots i cadascun dels escolars. Acabada la celebració del pati, es tocava una sardana al carrer major i a la tarda, també al carrer, hi havia audició de sardanes i un ball de fi de festa a la sala Laguna. Tot això era el que s'acostumava fer, fins que va durar, el dia 2 de febrer de cada any. Però en aquella ocasió, si mal no recordo, la celebració es va haver de fer sense els músics, ja que a causa de l'inesperat i gèlid temps, l'orquestra no va arribar al poble.

La tarda d'aquell dia jo era a Riudarenes. Malgrat quehi arribaren els músics i van intentar, davant de comptades persones, tocar sardanes, amb tots els treballs arribaren tocar-ne una perquè, segons va dir un músic, tant ells com els instruments quedaven glaçats. Aquell any va deixar un trist record, un record d'una cosa passada que va deixar un rastre que va durar molt temps, sobretot per a la soferta gent del camp. Per això, els que ho vam viure ho podem explicar per nosaltres sempre serà recordat com "L'any 1956, l'any de la fred".

JAUME PASTELLS

Foto: M. Cantó (AIAS)

QUÈ GRAN QUE ÉS RÚSSIA!

Dels nous silencis arribats de fora, tal vegada la família formada per Gala i la seva filla Olesya és la que va arribar de més lluny. Gala, abans de decidir-se per Espanya va dubtar entre Corea i Espanya. Corea? Corea és només a dues hores d'avió de la ciutat on vivien. De vegades anaven de compres a la Xina, era més barat. Rússia és molt gran. Vivien a l'altre extrem del país, a tocar gairebé de l'oceà Pacífic i del Japó. De la seva ciutat a Moscou, vuit hores d'avió. Vostès s'ho imaginem?

—Doncs, sí. La ciutat d'on venim és a l'extrem oriental de Rússia. Per això de Moscou a Madrid va ser quasi una passejada de quatre hores de vol per a la meua filla. Quan jo vaig venir per primera vegada van ser quatre dies de bus, de Moscou a Madrid.

—I què vàreu fer a Madrid?

—Vaig viatjar jo sola. La meua filla només tenia dotze anys. A Madrid em van donar el telèfon d'una persona, per a mi desconeguda. Vaig anar a Màlaga a treballar a casa d'una família. Treball molt dur, les vint-i-quatre hores del dia. Sense saber la llengua, no podia sortir de casa.

—La teua filla, sola allí?

—Va ser molt dolorós. Vaig haver de prendre una decisió molt difícil per a una mare. Jo no podia emportar-me-la, si havia fet un viatge tan llarg per guanyar ràpidament uns diners i tornar a la meua ciutat. No podia telefonar. Quan ja vaig tenir una mica més de confiança, a la casa em deixaven de tant en tant parlar amb ella. Qualsevol mare, si es posa en el meu lloc, pot sentir el que jo sentia parlant des de tan lluny amb la meua filla petita.

—Molt dur, realment, el començament.

—Dur i incert, jo havia de canviar de lloc quan m'ho deien. Sense parlar la llengua espanyola no tenia alternativa. Màlaga, Almeria, Madrid. Finalment vaig poder contactar amb una compatriota i quan li vaig dir que només guanyava cinc-cents euros per tota una jornada de vint-i-quatre hores dins d'una casa, em va animar a demanar més.

—Molt arriscada, la teua aventura. No vas pensar que podries emmalaltir, tenir una de-

pressió, tu sola en unes circumstàncies tan dures i adverses?

—Només pensava en tirar cap endavant. Tenia... tinc dues mans, només comptaven les meves mans i havia de complir el que m'havia proposat. Ja des de jove no he tingut una vida fàcil. Als quinze anys vaig haver de cuidar la meua mare paralítica, treballar al camp i, alhora, fer els meus estudis de batxillerat, jo volia ser mestra d'idiomes. El meu pare no col·laborava gens. Algun dia jo feia arribar a la meua mestra qualsevol excusa, per exemple, que havia de fer feina a casa, per a no assistir a classes perquè estava molt cansada.

—Si vas decidir fer un salt tan gran de Rússia a Espanya devia ser perquè la situació al teu país era dolenta. Explica'm com era la vostra vida allí.

—La vida des de la descomposició de la Unió Soviètica va canviar ràpidament. Abans podíem aspirar a tenir un pis en el futur, una rentadora, una vida millor. Amb la caiguda del comunisme tot va ser calamitós. Propietat privada per tot arreu. Mira...avui mateix m'acaba de trucar una amiga d'allí. M'ha dit: "Sortirem a la neu a passar el dia". M'imaginava una família modesta que, a falta de trineus, pren uns plàstics i s'ho

passa bé baixant pendents. "Sí, sí —deia— però per a entrar al bosc hem de pagar". Tot, absolutament tot s'ha privatitzat. Salaris baixos. Jo treballava en uns laboratoris farmacèutics, de vegades havia de fer dos torns de vuit hores. Arribava a casa rendida, només amb necessitat de descans, perquè vuit hores més tard havia de tornar a la feina. Li deia a la meua filla Olesya de deu anys, que rentés la roba perquè jo no tenia temps de res. Vivíem nosaltres en un pis de dotze metres quadrats, tot apilonat: armaris, cuina, taules, cadires. Una habitació servia de menjador, saló i dormitori, el que són dotze metres quadrats encara que no tothom vivia així.

—Ha sigut molt ràpida, la descomposició de la URSS?

—En cinc anys ens va canviar la vida, la moneda no valia res. Sap quant rebia de pensió de la meua mare?

—Quants diners?

—L'equivalent a dos euros mensuals d'aquella època, uns 60 euros d'ara. Amb el comunisme eren tots, més o menys, iguals. No hi havia luxes, fèiem cues per comprar, però podíem viure dignament. Teníem futur.

—I hi havia dictadura, censura...

—Sí, hi havia censura per això no vàiem les porqueries que fan a tot arreu a la tele. Teníem programes educatius, culturals, òperes a la TV, música clàssica, si volies. Què veuen ara els nens a la tele? Programes buits en el millor dels casos.

Olesya escolta la seva mare. Pel seu semblant sospito que no hi està del tot d'acord.

—Què en penses, Olesya, tu?

—Voldria matissar una mica el que diu la meua mare. Abans no hi havia gaire elecció televisiva, però avui en dia segueix havent-hi programes educatius tant pels nens com pels grans. La llibertat és bona, pots triar, si no t'agrada un programa, canvies i ja està. Tenim dret a expressar-nos. Crec que amb censura la gent no miraria la tele.

Li comento que durant el franquisme hi havia censura i només dos canals a la tele, el normal i l'UHF. La gent mirava també la tele, amb la censura.

M'interessava conèixer l'opinió d'Olesya amb relació a l'escola. Ella va volar del seu país a Espanya amb tretze anys. Ja podia establir una relació entre el sistema educatiu a Rússia i el nostre.

–Quins canvis vas copsar tu, Olesya, d'aquella escola a l'escola d'aquí?

–El nivell. Allí era molt més alt, en general. Quan vaig anar aquí a escola, al principi no feia més que repassar coses que ja sabia. Especialment en matemàtiques notava que allí estavem més avançats.

–Gala, podries explicar-nos en poques paraules, com és el poble rus? Heu tingut una història plena de canvis, revolució, dictadura, caiguda del comunisme...

–És difícil dir-ho en poques paraules. El poble rus és un poble bo, un poble que sap aguantar, un poble sofer, pacient. Quan ens oprimeixen, ho suportem, callem. D'altra banda, vosaltres sabeu què passa quan alguns periodistes parlen clar sobre la corrupció, sobre la situació a Txetxènia o a Geòrgia. Desapareixen. Abans tampoc es podia obrir la boca sobre qüestions d'estat, però a nivell de veïnat hi havia persones a les que podies acudir si paties un abús.

–Sí, sí, Gala... i qui obria la boca més del compte, a Sibèria.

–També és cert. En el passat, en temps de Stalin, les deportacions a Sibèria de gent

molt valuosa, metges, enginyers, escriptors va ser una manera fàcil i barata de repoblar terres inhòspites.

–Creus que pot millorar la situació del teu país en un futur?

–Ho veig molt difícil, la corrupció és com un càncer que ha arribat fins als funcionaris de base. Si t'atura la policia en el cotxe, per exemple, ja saps que hauràs de donar-los diners. Els diners són la cosa més bruta que hi ha al món. Quan més en tens, més en vols.

–I el fred siberià? Hem tingut un hivern fred aquest any, suposo que no res, comparat amb el fred de Rússia.

–És diferent, aquí hi ha més humitat. El fred sec de 15 i de vegades de més de 20 graus sota zero s'aguanta amb bons barrets fins a les orelles.

–Com és ara la vostra vida a Sils?

–La meua filla estudia, jo treballo a molts llocs, sempre fent feines de casa. Jo vull sacrificar-me pel futur de la meua filla com faria qualsevol mare i sé que ella aprofita el temps.

–Què estudies, Olesya?

–Estic fent enginyeria química a la Universitat de Girona. A l'estiu, sempre que puc, faig els treballs que trobo per disposar d'alguns diners.

–No penses, Gala, canviar de feina, anar a una fàbrica, fins i tot ensenyar rus?

–Mentre no domini bé l'idioma no em veig capaç de fer una altra feina. Per ara és el millor que puc fer. De tota manera, jo estic molt contenta de la meua feina, sobretot de les famílies amb qui treballo. M'han ajudat molt. Em perdonen que encara no pugui parlar en català.

Riu mentre acaba la frase. Quan tanco la porta de casa seva m'envaeix una sensació de respecte, d'admiració envers una dona que, només confiant en ella mateixa, en les seves mans, va tenir coratge, valentia per emprendre un viatge aventura cap al desconegut per a lluitar per una vida millor. Que tingueu molta sort!

PACO GONZALO

CULTURA

EXPOSICIÓ
DE JOSEP
DEULOFEU

El propassat dia 5 de març es va inaugurar a la Sala d'Exposicions Municipal de Sils una mostra pictòrica de l'artista de Santa Coloma de Farners, Josep Deulofeu. De fet, l'artista selvatà ja havia mostrat temps enrere la seva obra a Sils. Deulofeu és un artista que en el seu treball posa de manifest la seva peculiar manera d'entendre la vida, una mirada aparentment pessimista, però, en general, plena de color.

El mateixa Deulofeu definia el seu treball i l'entorn en què el construïa: Aquestes "La manca d'un aprenentatge acadèmic condicionen el treball, i darrere les obres es pot notar que no hi ha escola. Però, dia a dia, busco la superació i tot el que pinto és producte de la imaginació. I realment és el que m'agrada. Algú pot pensar que en la meua obra no hi ha un estil definit i potser te raó. Però pinto el que sento. I més

enllà de la tècnica, la pintura és, també, sentiment".

L'obra es va poder contemplar fins el dia 21 de març. El dia 9 d'abril s'inaugura l'exposició de fotografia d'Anna Prat, que romanà penjada fins el dia 25 d'abril.

Les llegendes del Rei Jaume I

En el marc de l'acte de lliurament de premis del XXIè Concurs Literari de Narració Curta. Premi Sant Jordi, que se celebrarà el dia 19 d'abril a les 7 de la tarda a la Sala de Plens de l'Ajuntament de Sils, l'escriptor i filòleg David Pagès i Cassú pronunciarà la conferència "Llegendes del Rei Jaume I".

Hi esteu tots convidats. No hi falteu!!!

46è APLEC DE LA SARDANA

El diumenge dia 18 d'abril se celebrarà, a la plaça dels Esports, el 46è Aplec de la Sardana, amb l'actuació de les cobles Flama de Farners, Marinada i Mediterrània. Al matí hi haurà la V Trobada de Col·leccionistes de xapes de cava, a dos quarts d'11 deu sardanes i l'Onzé Concurs de Colles improvisades. Després de la Sardana de Conjunt, aperitiu per tothom preparat per les Cuineres de Sils. A la tarda, a partir de les quatre, setze sardanes.

RECORDANT LA NIT DE REIS

Des del repòs i la distància fixem la mirada al cel. Un cel serè, negre però ben florit d'estels. Juguem a trobar la nostra estrella, i la trobem. Entre bromes i rialles recordem la nit que, entremaliada, jugava a cuirit i amagar amb els núvols. Però varen ser ells els que, en aquella vesprada de Reis, varen guanyar i, imponents ocuparen el firmament. No podia ser! Per uns instants ens varem sentir deseparats, sols, perduts... ens calia la llum del nostre Estel. La seva claror, la nostra guia. Però la il·lusió, l'emoció, l'esforç i, sobretot, l'estimació cap al poble de Sils ens va fer agafar forces. La decisió estava presa: petits i grans ens veurien arribar, arriscant la nostra gosadia de temptar el cel tapat.

Orgullosos de veure els ulls dels infants il·luminant-se en veure'ns passar i sentint els nerviosos i il·lusionats batecs que s'esperaven al Pavelló... tot junt, va ser l'empenta que ens va fer tirar endavant. Caminant sense pressa però sense pausa varem recórrer els nostres camins fins a Sils, un recorregut que es va ampliar però que va ser més fàcil d'emprendre gràcies als torròn, als fruits secs, al moscatell...

Recolzats per la companyia d'alguns silencis i silenques varem arribar a la seu

d'enguany, el Pavelló. Estàvem contents, radiants de felicitat... l'Estel proclamant treva, els núvols persistents però solidaris i una calorosa benvinguda de tots i totes vosaltres! Què més podíem demanar?

Un nou any junts! Intercanviant mirades, paraules, afecte,... Repartint il·lusió, regals, entusiasme,... I omplint l'espai buit d'esperança, felicitat i estimació. Així doncs, des de tota la Comitativa Reial d'Orient gràcies! Des dels que ens vareu rebre amb els braços oberts, sí, vosaltres, nens i nenes, pares i mares, tiets i tietes, avis i àvies,... fins als que vareu posar el vostre granet de sorra que és immens any rere any del Restaurant Touring, l'Hostal de Mallorquines, el Restaurant La Granota, la Fleca de Mallorquines, la Pastisseria Can Compañó, la Fleca Mercè, la Carnisseria de Can Ginesta, Ca l'Oliva, les Cuineres de Sils, Can Brugués, Pastisseria Brun, Esbart Dansaire EL Cabirol de Sils passant per aquelles preuades *personetes* que, sense remor, ens doneu suport i un valuós cop de mà!

Un GRÀCIES extens per a tots i per a totes!!

AMIGS DELS REIS

EL LLIRI DE NEU, UNA FLOR D'HIVERN

Si heu passejat últimament pel cantó de la sèquia potser haureu vist que als marges d'aquesta canalització hi han aparegut unes clapes de floretes blanques. Es tracta del lliri de neu (*Galanthus nivalis*), una planta petita i molt bonica que és típica

d'ambients humits del centre i est d'Europa però que també es troba a l'Estany de Sils per les condicions climàtiques particulars d'aquest territori.

La presència d'aquesta planta és indicadora d'hàbitats de verneda i boscos de ribera ben constituïts i és escassa a casa nostra. Aquest any la podem veure fàcilment gràcies a la neteja de la sèquia de la tardor passada, que permet observar-la en zones on normalment el canyissar és molt atapeït.

La tija d'aquesta planta no supera els 35 cm i a la punta hi té una flor blanca penjada amb 3 pètals externs i 3 pètals interns més. Les fulles són allargades i s'enfilen cap amunt des de la base de la tija.

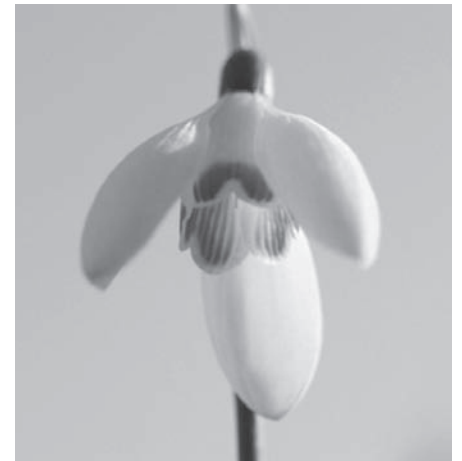
A la plana de la Selva floreix entre gener i febrer, tot i que la seva floració pot avançar-se o allargar-se segons la climatologia de cada any, no obstant, a altres zones el lliri de neu pot arribar a florir entre el desembre i l'abril. En tot cas, ho fa principalment a l'hivern i això fa que pugui arribar a aparèixer enmig de terrenys nevats.

Si us afanyeu, potser encara la veureu, però heu de saber que aquesta planta es conside-

ra estrictament protegida al Catàleg de flora amenaçada de Catalunya (Decret 178/2008) i, per tant, està prohibit arrencar-la.

El lliri de neu és només un exemple de la particular flora que trobem a Sils degut a la climatologia específica de la plana de la Selva, amb una major pluviometria que les zones properes, i les especials característiques de la zona humida Estany de Sils.

REGIDORIA DE MEDI AMBIENT

CENS HIVERNAL D'OCELLS AQUÀTICS

Un any més, el dia 9 de gener es va realitzar el cens d'ocells aquàtics hivernants a l'Estany de Sils. Aquest és el desè any que es realitza i tot i que engany l'estany estava molt buit i feia pensar que el nombre d'ocells seria més baix, els resultats obtinguts han estat força satisfactoris, donat que hi havia diverses zones properes que tenien força aigua.

Pel que fa els ànecs, aquest any només s'han pogut comptar dues espècies: el **collverd** (*Anas platyrhynchos*) i el **xarxet**

(*Anas crecca*), aquest últim ha augmentat força. Aquest any malauradament no s'han observat les **oques** (*Anser anser*) que feia dos hiverns que es podien veure a l'estany.

Les espècies més lligades a la captura de peixos com és el **corb marí gros** (*Phalacrocorax carbo*) han disminuït una mica, segurament com a conseqüència de la poca aigua de l'estany, en canvi s'ha de destacar l'augment considerable de **fredelugues** (*Vanellus vanellus*) i **becadells** (*Gallinago galli-*

nago), tres dels quals eren **becadells sord** (*Lymnocyptes minimus*) una espècia força escassa i que no s'observa gaire sovint a l'estany. L'augment d'aquest ocell potser ha estat conseqüència del temporal de fred que hi va haver al nord d'Europa.

Podeu veure tots els resultats a les web www.estanydesils.com i <http://estanydesils.blogspot.com/>.

Celebració del Dia Mundial de les Zones Humides amb una jornada de voluntariat i una plantada d'arbres

En motiu del Dia Mundial de les Zones Humides el dia 2 de febrer¹ es van organitzar dues activitats a l'Estany de Sils. Una d'elles va ser una jornada de voluntariat per col·locar suports de fusta a les illetes i marges de l'Estany. L'altre va ser una plantada popular d'arbres de ribera a la riera de Vallcanera.

La jornada de voluntariat va ser el dia 30 de gener a les 10.30h a l'Estany de Sils. La van organitzar l'Ajuntament de Sils amb col·laboració del col·lectiu Bisaroca i el suport de Temporània i Acciónatura i hi van participar unes 10 persones. Els voluntaris van poder col·locar sis suports verticals per a aus i tres d'horitzontals per a amfibis, i sobretot per a tortugues. L'objectiu, doncs, de la jornada va ser col·locar aquests suports de fusta per a aus, amfibis i tortugues per tal que tinguin espais emergits per a reposar lliures de vegetació a la vora de l'aigua.

La plantada popular d'arbres, organitzada per l'Ajuntament amb la col·laboració de Temporània i l'Associació de Defensa Forestal (ADF), es va fer el 7 de febrer les 10.30h a la ribera de la riera de Vallcanera a l'alçada de l'antiga indústria paperera. En la jornada hi van participar unes 50 persones de totes les edats que van acabar el dia amb un esmorzar popular.

La riera de Vallcanera va ser objecte d'un projecte de restauració que va comportat l'eliminació de l'abundant flora al·lòctona existent, com ara l'abundant població de canyes i vinya americana, i l'eliminació d'arbres morts a la llera que denoten un mal estat de salut de la riera. El projecte tenia com a objectiu final millorar la qualitat paisatgística de la riera i afavorir les comunitats vegetals autòctones en front de les al·lòctones, aconseguint el bon estat ecològic de la massa d'aigua.

Amb la plantada popular es va voler reforestar els marges d'un tram de la riera amb vegetació pròpia del bosc de ribera. Aquest tipus de bosc és de tipus caducifoli i creix a banda i banda dels cursos fluvials. En la plantada popular es van plantar freixes (*Fraxinus angustifolia*); gatells (*Salix cinerea*); i salzes blancs (*Salix alba*).

La celebració també es va aprofitar per inaugurar l'e-ruta de l'Estany de Sils "La porta de l'infern"

El passat 6 de febrer el Conseller de Medi Ambient i Habitatge, Francesc Baltasar, va visitar l'Estany de Sils amb motiu del Dia

Mundial de les Zones Humides i va inaugurar oficialment l'e-ruta "La porta de l'infern". En la visita el van acompanyar l'alcalde de Sils, Martí Nogué, i el president del Consell Comarcal de la Selva, Jordi Gironès. També van acompanyar el conseller la directora general del Medi Natural, Núria Buenaventura, i del director dels Serveis Territorials de Medi Ambient i Habitatge, Emili Santos, a més de regidors del consistori, alcaldes de poblacions veïnes i membres d'entitats i organitzacions col·laboradores de l'Estany de Sils.

La presentació de l'e-ruta de l'Estany de Sils es va fer el dia 13 de febrer al Centre Cívic i seguidament es va fer una jornada de portes obertes. A més, s'han fet jornades de portes obertes els dies 21 i 27 de febrer i el 7 de març. En aquestes jornades s'han cedit gratuïtament les PDA i s'ha fet el recorregut amb una persona de Temporània que feia de guia. A partir del mes de març, qui vulgui fer l'e-ruta podrà llogar una PDA al Centre d'Informació de l'Estany de Sils o bé descarregar-se la ruta a la seva pròpia PDA des de la pàgina web de l'Associació de Turisme de la Selva (www.selvatourisme.com).

L'e-ruta és una nova manera de conèixer l'Estany de Sils a través d'una PDA. El nou itinerari turístic multimèdia és una ruta guiada per GPS que permet descobrir els secrets de l'Estany de Sils a partir d'una experiència interactiva. Una llegenda diu que a l'Estany de Sils hi ha la porta de l'infern. Un pagès de Tordera de nom Pere Porter, seguint les indicacions del dimoni, la va trobar. De la mà de Pere Porter, l'e-ruta "La porta de l'infern" permet descobrir el paisatge, la flora i la fauna de l'Estany de Sils. Pere Porter també explica la història més recent, la dessecació i la restauració actual amb la qual es pretén preservar els principals valors ecològics d'aquest espai natural protegit.

¹ El Dia Mundial de les Zones Humides commemora la data en què es va adoptar la Convenció Ramsar el 2 de Febrer de 1971. Aquest tractat internacional té per objecte la conservació i l'ús racional de les zones humides i dels seus recursos.

BIODIVERSITAT, QUALITAT DE VIDA I PAPALLONES

d'arreu de Catalunya (més de 70 d'actives actualment) i que permeten tenir unes dades globals per poder treure conclusions fermes en qüestions de què i com afecta la biodiversitat al nostre país i, per tant, què en podem fer per millorar-ho. Aquesta xarxa, anomenada CBMS, sigles abreujades de Catalan Butterfly Monitoring Scheme, és un projecte d'abast europeu en el qual a Catalunya som gairebé pioners.

Aquest any, el calendari de Sils ha pres com a tema les papallones diürnes. Fem volar papallones per una vegada i fixem-nos en aquests companys de travessia que ens acompanyen arreu en els dies càlids. Des de les espectaculars i grans com la papallona rei, la zebrada, la papallona reina, la tornassolada, a d'altres més petites i modestes, però fascinants en els seus colors i cicles vitals, com són la majoria de licènids: anomenades blavetes en termes generals. Entre les poblacions que hem pogut constatar com a presents destaquen espècies pròpies d'ambients calcaris i molt poc abundants en llocs acidòfils com Sils, com és *Zerynthia rumina*, o espècies pròpies de cotes més altes, com *Aporia crataegi* i *Melitaea cinxia*. Destaquen les bones poblacions d'espècies d'ambients de ribera, com *Apatura Iliia*, *Polygonia c-album* o *Inachis io*. També apareixen poblacions d'espècies protegides i escasses com *Euphydryas aurynia* i *Melitaea deione*, i d'altres que cal confirmar, i tota una munió d'espècies fins a 56, de moment, a part de moltes altres de nocturnes. Tot això ens fa pensar que a Sils tenim encara un medi força variat i amb certa qualitat ambiental (cosa no gens comuna en un medi cada cop més degradat) i que cal tenir cura perquè no acabi de perdre el que encara conserva. Amb aquesta nova iniciativa de posar en marxa l'estació BMS a Sils, que s'afegeix a d'altres existents com l'estació Sylvia de seguiment de les poblacions d'ocells o la recuperació de parcel·les en custòdia compartida i d'altres iniciatives que parteixen del voluntariat se'ns ofereix una nova oportunitat de submergir-nos en el món biodivers que ens envolta i aprendre a conèixe'l i estimar-lo, apreciànt la bellesa de l'entorn com un factor necessari per les nostres vides. Ens ho perdrem?

2010 és l'any internacional de la biodiversitat, una biodiversitat castigada, menystinguda i en franca i atropellada retirada. Però què és realment això de la biodiversitat i per a què serveix?. La biodiversitat és una mesura de tot allò viu que ens acompanya i ens agombola en el nostre viatge per l'espai buit. Ens diu com és de ric i de potent el nostre medi i també com el tractem nosaltres: com som de rics o d'inconscients. És tant important conservar-la o ens en podem estar força, com un preu raonable per la nostra qualitat de vida? Les respostes són variades segons els interessos d'uns i altres, però una cosa és segura: la biodiversitat indica salut del medi, bones pràctiques industrials i agrícoles, escassa contaminació i una diversitat també en els usos que en fem de la terra, sense abusar i permetent el recanvi en els cicles naturals. Això ens afecta de formes de vegades subtils i poc evidents, com un paisatge harmònic i variat, aliments més saludables, un major arrelament al territori, comunitats més unides i ben establertes, amb fites comuns, ganes de compartir,...

Altres vegades ens afecten potser més "directament", si és que això es possible: trobem més possibilitats de produir o oferir coses diferents i per tant més oportunitats de treball, o els nostres terrenys i cases augmenten el seu valor potencial gràcies a l'efecte gairebé magnètic d'una zona amb bona qualitat de vida i un nivell d'atur baix...

En fi, que tot allò que és bo i bell ens beneficia d'alguna o altra manera i està relacio-

nat, poc o molt, amb la biodiversitat. "Totes les coses bones són salvatges i lliures", que hauria dit Henry David Thoreau.

Opinions a part, i crec que hauríem d'anar decantant-nos clarament per alguna si volem tenir algun futur com a éssers vius, aquest any inaugurarem a Sils una forma directa, senzilla i espectacularment clara de lligar el coneixement de la biodiversitat amb el coneixement de la qualitat del nostre medi i el usos que en fem. Es tracta d'una "Estació" de seguiment de les poblacions de papallones diürnes a l'Estany de Sils. Una estació, en aquest cas, és un terme per referir-se a un itinerari fix on es controlen cada setmana la quantitat i la diversitat de papallones. Aquest mètode és senzill i permet la implicació de gent que no havia tingut l'oportunitat de participació en projectes científics, ni en té uns coneixements previs sobre el tema, ja que es poden anar adquirint sobre la marxa. Les dades recollides s'integren en una xarxa d'estacions

LA NEVADA DEL DIA 8 DE MARÇ

Com a conseqüència de la nevada que varem patir el passat dia 8 de març, l'Ajuntament de Sils va posar en marxa tota una sèrie de mesures per tal de pal·liar o, si més no, reduir, els efectes que aquesta va provocar.

De forma extraordinària, l'Ajuntament va mobilitzar el parc de maquinària disponible tant pública com privada, així com tots els efectius de la brigada municipal per netejar i obrir vials i carreteres principals, fins i tot amb actuacions que superaven l'àmbit o les competències municipals.

També, cal remarcar la posada en marxa de la sala la Laguna per acollir 240 persones procedents del tren i autobús que no podien arribar a les seves destinacions. Agrair la bona disposició dels restauradors, Makis i particulars, que van fer més agradables els moments durs dels nostres hostes.

Pel que fa als subministraments que no depenien de l'Ajuntament, i en especial l'energia elèctrica, es va mantenir un contacte directe amb l'empresa subministradora per tal de col·laborar per restablir el subministrament elèctric a la població i reclamar una solució per aquells punts més sensibles, com és el CAP, el qual, fins i tot, va tenir diverses interrupcions després de la instal·lació d'un generador a la zona.

L'Ajuntament va informar a la població i col·laborarà amb tots els usuaris de les diferents companyies de subministrament que van resultar afectats per la manca d'aquest. Així, ha posat en marxa una Oficina municipal de reclamacions, per atendre totes les sol·licituds i donar informació als per-

judicats per l'apagada elèctrica, que estarà oberta de 8 a 14 hores.

L'únic document que es demana als damnificats és la factura de la companyia elèctrica subministradora i el funcionari municipal s'encarregarà de tramitar les peticions. Les reclamacions es canalitzaran mitjançant l'Ajuntament i l'Oficina de Consum del Consell Comarcal de la Selva.

A la web municipal <http://www.sils.cat/> www.sils.cat trobareu un link que hem anomenat Reclamacions per l'apagada elèctrica, en el que teniu al vostre abast informació complementària pel vostre interès sobre com i què es pot reclamar i un formulari per tramitar la sol·licitud per via telemàtica en línia, sense necessitat de desplaçar-vos a l'Oficina municipal de reclamacions.

Per acabar agrair la feina feta per la Brigada Municipal, la Policia Local i la resta del personal de l'Ajuntament, així com a les entitats de Sils, en especial l'ADF i tots els particulars.

Tanmateix, cadascú pot tramitar la seva reclamació directament a <http://www.selva.cat/consum/apagada/>

